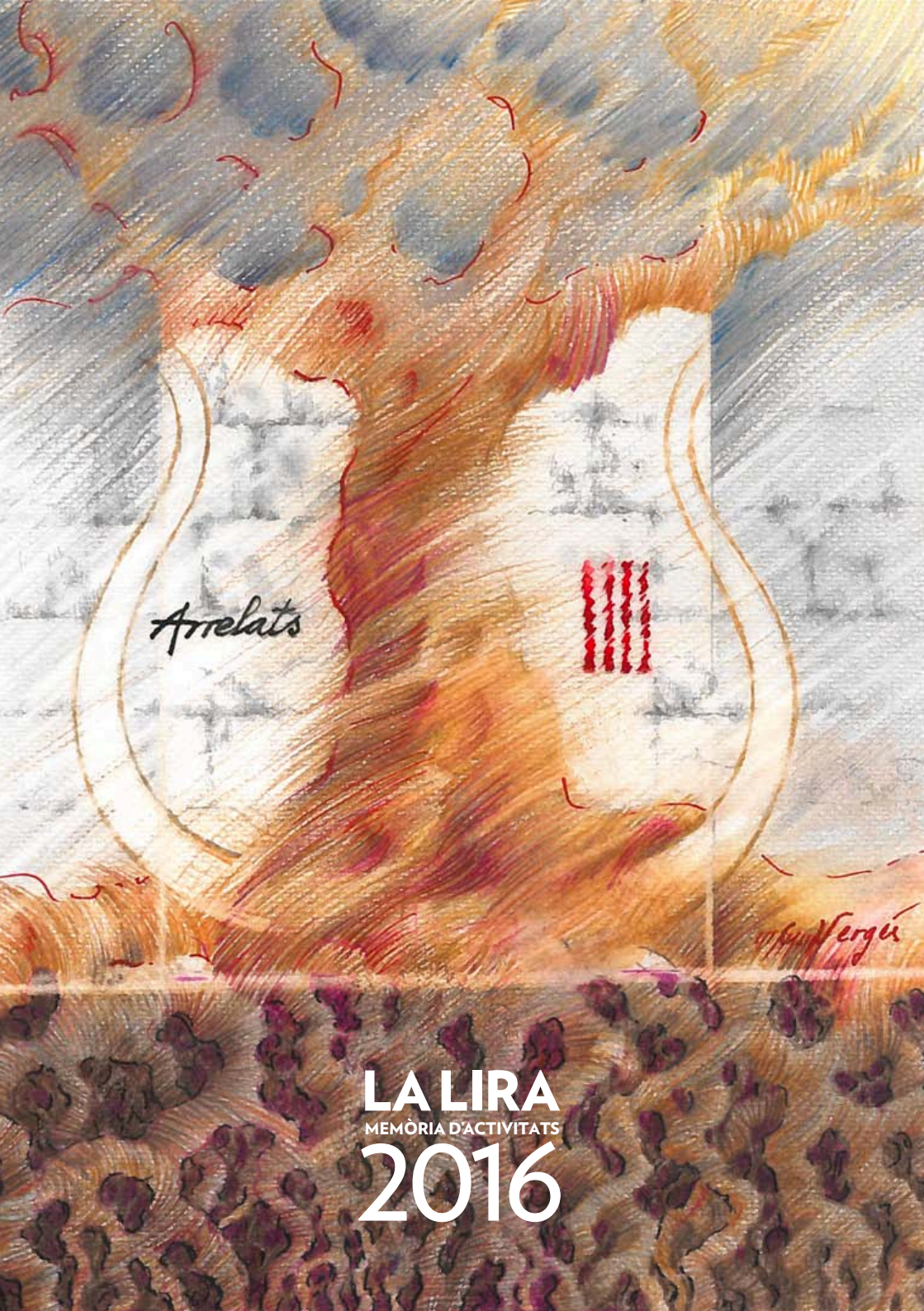

Arrelats

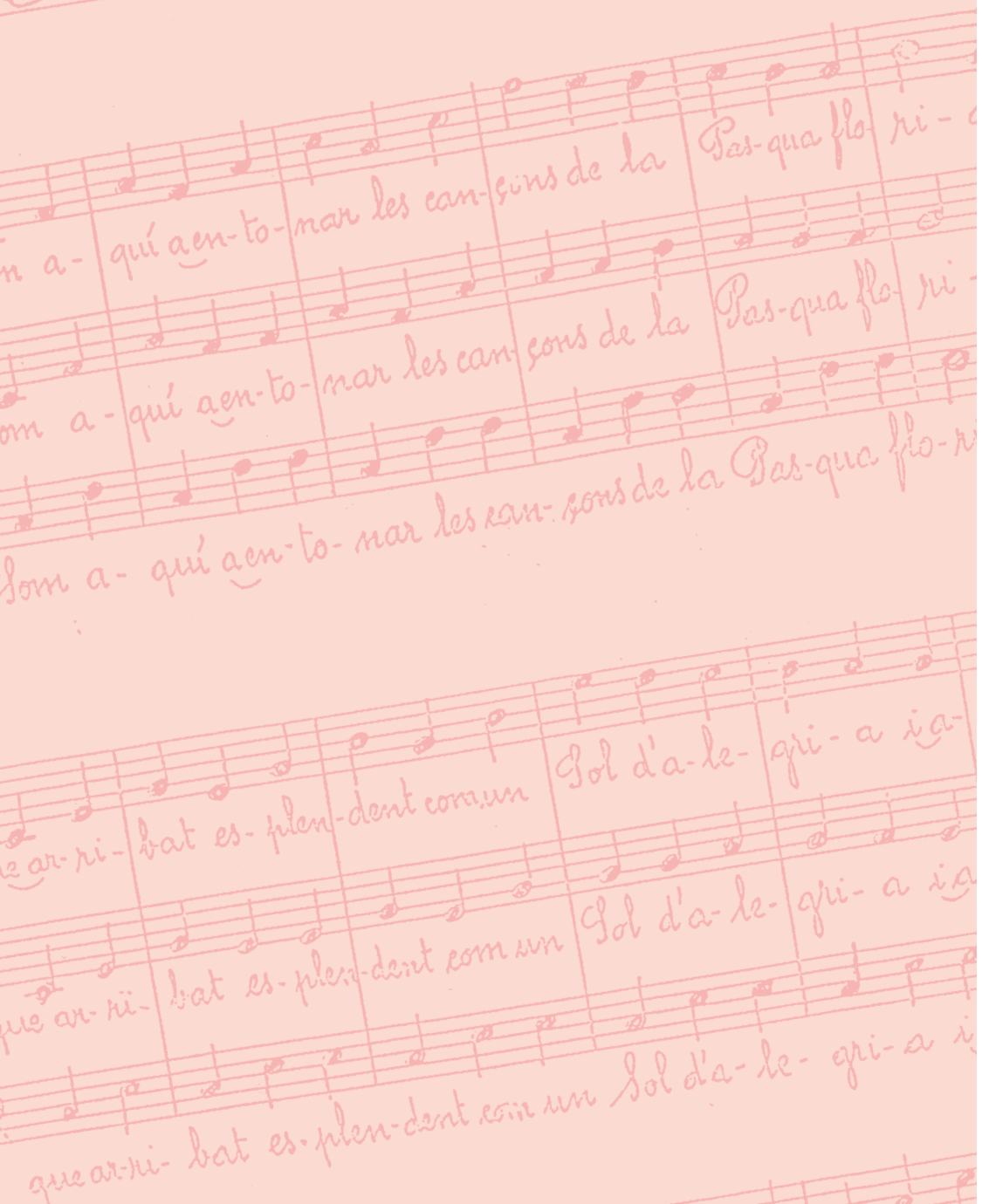
Guillem Vergés

LA LIRA
MEMÒRIA D'ACTIVITATS

2016

N La Lira

Xavier Azqueta

LA LIRA
MEMÒRIA D'ACTIVITATS
2016

PRESENTACIÓ 6
L'ANY 2016 A SANT CUGAT 8
EL RACÓ D'EN JOAN

HISTÒRIA: EL SANT CUGAT ESPORT FUTBOL CLUB 16
LA CANÇÓ DE L'ANY 'CHOR DER ÄLTEREN PILGER' 26

L'APUNT DEL MESTRE 27
DE LA LIRA JOSEP GARRELLCASAJUANA 28

DE LA LIRA SERGI JIMÉNEZ MÁRMOL 29

DE LA LIRA JOAN TROYANO CUSSÓ 30

DE LA LIRA JOAN ARTIGUES 31

DE LA LIRA ALFONSO MIÑARRO 32

ACTIVITATS 33

ESPAI FABRA I COATS I CAN FABRA 34

CARAMELLES 36

TROBADA DE CARAMELLES A FLIX 91

COMMEMORACIÓ DEL 85È ANIVERSARI DE LA SEGONA

REPÚBLICA 97

2ª TROBADA DE CARAMELLES 99

SANT JORDI 126

ARROSSADA A CAL MIÑARRO 129

EXCURSSIÓ SORPRESA 135

CATALUNYA NORD 144

CENTENARI DE LA CORAL DE LLIÇÀ DE MUNT 148

CONCERT DE FESTA MAJOR 153

ASSAMBLEA 162

CONCERT DE LA MERCÈ 163

PETIT CONCERT AL CLAUSTRE ERASMUS 168

ASSAIG OBERT 169

ANECDOTARI 170

HISTÒRIA DE LA LIRA 171

LA LIRA 172

RELACIÓ DE CANÇONS 174

AGRAÏMENTS 175

PRESENTACIÓ

Estimats cantaires, familiars, amics i amigues de la Lira i ciutadans de Sant Cugat del Vallès:

Estimats cantaires, familiars, amics i amigues de la Lira i ciutadans de Sant Cugat del Vallès:

Un nou any ha acabat i és moment de fer balanç de les activitats i les actuacions que la Societat Coral La Lira va realitzar durant el passat 2016, o sigui, revisar la feina feta.

La Societat Coral la Lira té com a un dels seus objectius principals ser una entitat transmissora de la nostra cultura a través de les seves tonades. Ens omple de satisfacció que tots aquells que ens escolten, puguin apreciar el treball realitzat en la preparació d'un repertori cada vegada més extens i divers i a més a més, portar el nom de la nostra ciutat arreu.

No hi ha any on no pugui ser reconeguda la gran tasca del nostre mestre Eloi Jové, el seu esforç i dedicació per fer-nos entendre les partitures de les cançons a tots els coristes, anar ajustant les diferents cordes, per poder arribar així a l'execució més acurada de cada cançó. Per descomptat que la confiança i motivació que ens aporta en cada assaig, fa que tots els reptes que ens han proposat hagin estat assolits amb rellevància.

Gràcies Mestre.

Les actuacions de l'any passat, inclouen programes diversos on trobem des de Cors d'Òpera, caramelles, sardanes, havaneres, peces de concert i grans cançons del mestre Josep Anselm Clavé. Gràcies a aquest recull editat any rere any, en coneixereu més detalls.

Com a President, només em queda desitjar una llarga vida a la nostra entitat Coral i encoratjar a tots i cadascun dels coristes a seguir amb la mateixa implicació com fins ara, sense oblidar-me d'agrair profundament a tots aquells que ens segueixen desinteressadament..

Visca La Lira, visca Sant Cugat!

*Josep Garrell i Casajuana,
president de la Societat Coral
La Lira*

Els Bastoners de Sant Cugat en el dia de la celebració de la Diada Bastonera, inici dels actes del seu 25è aniversari. (Lali Álvarez, TOT Sant Cugat)

L'ANY 2016 A SANT CUGAT

Per Rosa Nadal. Lirona

Manifestació dels treballadors de Delphi al conèixer la decisió de tancament de l'empresa, en defensa de la indústria sancugatenc. (Lali Álvarez, TOT Sant Cugat)

Sant Cugat, el 2016, arriba durant uns mesos ha sobrepassar els 90.000 habitants, tot i que tanca l'any amb **89.902**. La **taxa d'atur** torna a disminuir situant-se al **8%**, però la **temporalitat** continua marcant la nova contractació. Dels 56.523 nous contractes, només el 16% són indefinits i el 52% són de menys de tres mesos de durada. Hi ha una certa recuperació en la construcció d'habitatges, sent la segona ciutat catalana amb l'habitatge més car i la de renda més alta. Tot i això, **Càrites**, que enguany celebra els seus **50 anys a la ciutat**, ens recorda que hi ha gent necessitada.

L'inici de l'any laboral ha estat marcat per l'anunci del **tancament de Delphi** amb l'acomiadament de **540 treballadors**. S'acaba l'any però, amb l'acord amb 4 empreses catalanes que ocuparan l'espai i de moment, mantindran 208 llocs de treball i amb el Patrimoni documental de Delphi guardat a l'Arxiu Municipal. **Mapfre** trasllada la seva seu

a la ciutat amb 400 treballadors. **GFT**, centre d'operacions globals del desenvolupament de serveis d'innovació digital de la banca, incorpora 200 nous treballadors als 200 del l'any anterior.

Pel que fa al comerç, veiem com desapareixen establiments emblemàtics: Cistelleria Auladell (**Cal Bolet**), **Celler Santa Maria** i a la Floresta el supermercat **La Muntanyesa** tot ells amb uns 70 anys d'història. També veiem desaparèixer, producte d'un canvi d'època, el darrer videoclub, el Videoclub 2001. I agafant la moda americana, tot tipus de comerç s'ha bolcat a celebrar el **Black Friday**, el darrer divendres de novembre, dia de descomptes i promocions. La **Nit en Blanc**, cita impulsada per Sant Cugat Comerç, arriba a la 5a edició omplint places i carrers de propostes comercials i culturals. A la Plaça Barcelona té lloc la **Fira del Vermut de Catalunya** organitzada per Vadevi i TOT Sant Cugat.

La Torre Negra, la defensa d'aquest espai verd continua malgrat les resolucions del Tribunal Suprem i el TSJC d'aquest 2016. (Artur Ribera, TOT Sant Cugat)

L'**Hospital General de Catalunya** ha estat notícia per diferents motius al llarg de l'any. El febrer la Generalitat anunciava la fi del conveni amb aquest hospital. Producte d'això, pocs dies després, l'empresa anuncia un ERO de 157 treballadors. I el 21 d'octubre el conseller de Salut, Toni Comin, anuncia una proposta de compra, a la qual l'empresa respon que no està en venda.

EL **curs escolar** 2016-2017 comença amb 20.388 alumnes: 44% a la pública, 35,6% a la concertada i 20,4% a la privada. Els centres més innovadors pedagògicament són els més sol·licitats a l'hora de la matriculació. Es posa en marxa la 12a escola pública, de moment en barracons i amb 2 línies de P-3, al costat de l'escola l'Olivera a Vollpelleres. Es demana que aquesta escola aposti per una línia pedagògica lliure. Onze centres educatius han demanat participar en el projecte **escola nova 21** de renovació educativa.

L'Ajuntament obre un procés de **participació ciutadana** per escollir a què es destinaran dos milions d'euros dels pressupostos municipals, quedant guanyadores les opcions de malalties neurològiques, carrils bicis i propostes de medi ambient. L'Ajuntament, junt amb el consorci de Collserola i l'àrea metropolitana, s'oposa a la realització per part de l'exercit de maniobres militars a Collserola. També a nivell municipal s'aprova una ordenança per combatre el mosquit tigre i s'obre un registre de bicicletes per lluitar contra els seus robatoris. Durant la Festa Major es signe el conveni d'**agermanament** de la ciutat amb **La Haba**, municipi extremeny origen d'un bon nombre de sancugatencs. S'engega una prova pilot introduint un **ramat d'ovelles i cabres** a Collserola per fer el manteniment del sotabosc. Per les festes de Nadal, es recupera l'**envelat** amb 65 de les 170 activitats programades per aquestes festes. Un fet que ha generat moltes converses i forces bromes has estat la instal·lació

Grup de sancugatens fent el trajecte a peu de Sant Cugat a l'Arc del Triomf l'onze de setembre, organitzat per les delegacions d'Òmnium i l'ANC de Sant Cugat (Rosa Nadal)

de **semàfors al terra** a Quatre Cantons. També dir que prospera una moció per crear una unitat de la policia local destinada a prevenir, controlar i seguir els immobles ocupats amb el suport de Convergència, Ciutadans i PP.

L'Ajuntament ha concedit la **Medalla d'Honor** de Sant Cugat a 4 entitats centenàries: Societat Coral **La Lira**, **La Unió** Sancugatena, Club de **Golf** Sant Cugat i Sant Cugat **Esport FC**, pel seu valor social, cohesionador i històric, i per la gran feina feta a favor de la ciutat. I a títol pòstum, Mossèn Pere Grau, rector de Les Planes, es reconegut com a **Fill Predilecte** de la ciutat.

A nivell judicial hem de fer esment de diferents sentències que afecten a la ciutat. L'**absolució de l'excalcalde Aymerich** dels delictes de prevaricació que se li imputaven per la seva actuació en la implantació de Boehringer a Sant Cugat fa 23 anys. Pel que fa a la **Torre Negra**, el Tribunal Suprem l'exclou del Parc Natural de Collserola

i el TSJC tomba la classificació de sòl no urbanitzable. Una sentència obliga a l'Ajuntament a **pagar 15 milions d'euros** a propietaris de Can Mates i a Adif, per temes de planificació urbanística i expropiacions respectivament. I una altre sentència, producte d'una denuncia presentada per SCC, obliga a l'Ajuntament a **treure l'estelada** de la plaça Lluís Millet instal·lada l'11 de setembre de 2014. L'Ajuntament acata aquesta ordre i la instal·la a la plaça Octavià, on serà objecte de diferents actes vandàlics i d'un nou recurs.

Pel que fa a infraestructures i urbanisme, cal destacar com a molt positiva la **supressió** definitiva del projecte de construcció del **Vial de Cornisa**, projectat el 1976, autovia de 4 carrils i 15 km de Molins de Rei a Cerdanyola. A **La Floresta** finalitza la primera fase del pla de millora, amb 41 carrers pavimentats. **Les Planes** celebra els 100 anys de l'arribada del tren. **Mira-sol** reactiva el projecte del complex esportiu, preveient donar prioritat a la piscina. Però **queden**

Gegantó el monjo, estrenat per la Festa Major i l'estructura del qual és obra del Centre de Restauració de Béns Mobles de la Generalitat de Catalunya. (Facebook, Geganters de Sant Cugat)

pendents alguns temes que han sigut objecte de demandes i/o protestes veïnals: a Mira-sol el soroll de la AP-7 i l'eliminació de la torre d'alta tensió del carrer Guadalajara; a la Floresta la calefacció del pavelló i a Can Barata la manca d'inversions al barri i on finalment l'ajuntament s'ha compromès a connectar el barri amb la xarxa d'aigua.

En quan al "**Procés**", milers de sancugatencs es tornen a donar cita l'onze de setembre a Barcelona, un dels cinc llocs escollits per Òmnium i l'ANC per celebrar la Diada aquest 2016, amb l'actuació dels Gausacs. Més de 200 persones fan el trajecte Sant Cugat-Arc del Triomf a peu.

Pel que fa a cultura popular, s'inicien els actes de celebració del **25è aniversari** dels **Bastoners**. Per la festa Major i dins del marc de la **30a Trobada de Gegants**, s'estrena un nou gegantó, **el Monjo**. EL **Gausacs** signen la seva millor temporada i presenten el projecte del nou local casteller. S'ha recuperat la

figura del **Caparrot de l'any**, recaient en la directora teatral **Dolors Vilarasau**. La ciutat acull, el març, la **IX Trobada de la Dona Trabucaire** de Catalunya aplegant 25 colles. El ball de gitanes continua baten records amb 264 balladors. Valldoreix celebra els **50 anys** del pessebre vivent. El **36è Concurs d'Arrossos de Festa Major** enguany marxa de la plaça Barcelona per ubicar-se a la Rambla del Cellar aplegant 150 paelles.

Com cada any les activitats culturals són nombroses. Comença el gener amb el reconeixement a l'actor **Jaume Pla** amb l'obra "Abans que pugui el teló" de Victor Alexandre, i dos mesos després rep el **Premi ciutat de Sant Cugat** de reconeixement a tota una trajectòria. Es crea la **Comissió Gestora del Reial Monestir** de Sant Cugat tenint com a primera fita l'elaboració d'un Pla Director i d'un Pla d'usos per la seva preservació. El març, el 2n. Festival de novel·la negra **Sang Cugat** ens porta a la ciutat Jo Nesbo, un referent de la novel·la negra a tot el món. I aquest mateix mes s'inicien

Membres del Club Tennis Natació Sant Cugat en un dels actes del cinquantenari, la recreació d'un partit històric amb roba dels 70 i raquetes de fusta. (Haidy Blanch, TOT Sant Cugat)

les obres per convertir **Can Quitèria** en Centre **Grau-Garriga** i espai de l'Art Tèxtil Català. L'abril hi ha la **XX Biennial d'Art Contemporani**. Pels volts de St Jordi el TOT Sant Cugat organitza la taula d'escriptor locals amb una trentena de participants. I el maig dos d'ells **J.M. Jaumà i P. Villalba** eren reconeguts amb el **Premi Serra d'Or**. El juny la 25a. Nit Rotària (Rotary Club SC) distingeix a Dolors Vilarasau i el Teatre-Auditori.

Continuant amb cultura, el juliol arriba la 2a Edició del Festival de Cinema Fantàstic i de terror i la 12a edició de Lectures a la Fresca amb texts de Shakespeare i Angel Guimerà. El setembre s'estrena a Valldoreix la Biennial d'es-cultura "**Valldoreix dels Somnis**" amb la participació de 23 artistes i tenim la novena edició de les Jornades de **Patri-moni Viu** dedicada a la **ceràmica**, l'any que Barcelona aplega el 47è Congrés Internacional d'aquesta especialitat. L'Octubre ens ofereix el 16è festival Nacional de Poesia i el festival **Petits Camaleons** que es consolida arribant a la seva **5a. edició** amb 103 concerts.

Entrem al novembre amb la 3a edició de **Teixim St. Cugat** i l'estrena de la **1a. Mostra de Titelles** amb 10 espectacles organitzada per Cal Ninot i la voluntat d'esdevenir anual i mostra de referència. I acaba l'any amb la 12a. edició de la **Cantata de Nadal** pel grup Camerata SC amb l'obra "Molsa, suro, paper de plata" del compositor Marc Timón a partir del versos de F. Parcerisas.

Pel que fa a edicions en paper, neix una nova publicació semestral, el **Món** Sant-Cugat, editada pel TOTSantCugat. El primer semestre, dedicada a un tema central que enguany ha sigut un passeig per la història de Sant Cugat i la segona fa un recull de les notícies més destacades de l'any. Les dues complementades amb articles d'opinió, estadístiques i d'altres.

En el terreny esportiu, el **Sant Cugat Esport FC** celebra el seu **centenari** ahora que el seu primer equip masculí puja a Primera Catalana. El **Club Tennis Natació S.C.** celebra el **cinquantenari** amb diferents actes. El **Club Esportiu Valldoreix** acull per 1a vegada una de

les 3 darreres proves **Super Gran Slam** de la Federació Catalana de Pàdel. El Club **Rugby** passa a ser campió estatal sub-16. En el segon any de la **Carta Ètica** de l'Associació **St. Cugat Creix**, sumen 9 clubs mes, arribant a **17 els clubs adherits**. L'equip de Demo Team de l'escola d'Arts Marcials MAC es proclama campió d'Europa de Taekwondo. Pel que fa a l'**esport femení**, l'equip de Hoquei herba del **Junior FC** queden subcampiones de la copa de la Reina, el **DSV Club Voleibol SC** puja a la Superlliga femenina i l'equip femení del **Patí Hoquei Club SC** puja a la màxima categoria estatal i guanya la Copa Generalitat i la Supercopa. Aquest any Sant Cugat acull el campionat d'Espanya Infantil de Clubs de Voleibol Femení i també el campionat de Catalunya Absolut de Conjunts de gimnàstica rítmica guanyant en primera categoria el Club **Gimnàstica Rítmica Estètica Sant Cugat**.

Pel que fa a esportistes individuals, destacarem en **Joan Pahisa** per fer realitat el seu repte de convertir-se en la persona més baixa (98cm.) que ha acabat una Marató. Ho ha fet amb un temps de 2:37:47 a Berlín i amb una "handbike" adaptada.

La creixent sensibilització sobre el ben-estar dels animals porta a la creació de la **Plataforma Animalista** de Sant Cugat que de moment treballaran per lluitar contra el maltractament animal, buscar alternatives a la caça del senglar i tenir cura de les colònies de gats.

Entre d'**altres fets**, cal fer esment als 32 petits **incendis forestals** que s'han produït a l'entorn de Collserola, tots ells provocats. Així com la crema de

60 contenidors bàsicament els caps de setmana. Durant l'any es dupliquen els robatoris a habitatges i també s'incrementen els robatoris a comerços. La carretera de l'Arrabassada es senyalada com una de les vies amb més risc d'accidents de Catalunya.

L'any 2016 ha estat ple de **conflictes i reivindicacions**: queixes veïnals a Sant Francesc pels sorolls del sector d'oci nocturn de Can Solà; el conflicte de l'horari de les terrasses continua; queixes als ferrocarrils per l'increment dels retards des que s'han ampliat el nombre d'estacions; conflictes per l'ús de l'espai a la ciutat: plaça Barcelona (Diada dels Gaussacs) i parc Ramón Barnils (Festival Trona); manifestació d'entitats de cultura tradicional el dia de Sant Pere, durant els actes de la Festa Major; sortida de 6 entitats de la Coordinadora d'entitats esportives i la dimissió de la seva presidenta; sol·licitud d'una targeta de transport sense límit de zones per a infants de 4 a 14 anys.

La Societat Coral **la Lira**, ha continuat amb la tònica dels darrers anys participant en múltiples concerts tant a Sant Cugat com a d'altres indrets de Catalunya, reflectits en aquesta memòria. Cal ressaltar el **Segon Aplec de colles Caramellaires** i el **Concert de Festa Major**, per tercer any consecutiu acompanyats de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat.

Per a més informació i per completar la que aquí es dona, podeu consultar l'anuari 2016 en el número 2 del **Món-santcugat** i els webs Totsantcugat.cat i Cugat.cat. ■

EL RACÓ D'EN JOAN

Per Joan Troyano. Historiador i cantaire de La Lira.

HISTÒRIA

El Sant Cugat Esport Futbol Club

El Racó d'en Joan en la memòria 2016 de la Lira, vol fer un petit homenatge al Sant Cugat Esport FC (el "SantCu") en la celebració del seu centenari. El Club ha estat sempre un referent a Sant Cugat per transmetre els valors de l'esport. Com a tal referent, molts joves s'han relacionat amb ell en el decurs d'aquest 100 anys. Uns joves que compatibilitzaven el futbol amb la seva tasca en d'altres entitats. Entre aquestes la Societat Coral la Lira.

L'article resumeix la trajectòria del Club en aquests cent anys i també la dels Veterans i, darrerament la dels Amics dels Veterans. Paral·lelament es citen en els diferents apartats aquells jugadors que sabem que han estat també cantaires de la Societat Coral la Lira en el decurs del temps.

Fotografia: Jugadors i simpatitzants del Sant Cugat FC. L'any 1920. Alguns dels presents són Barquet, Rosend Barbany, Tomàs Català, Torrents, Joan Campmany, Joan Casal, Pere San, Solé, el Carlons, Jaume Julià, Trini Rigol, Puig, Joan Cortadelles, Tomàs Domènech, Tarrés, J.M. Navarra, Guix, Ribas, Justo Rovira, Ramon Mas, Pere Sitges, Sala, Juanillo i Sever Ventós. (Arxiu TOT Sant Cugat)

La confecció de l'article ha estat basada en el resum de l'esborrany del llibre del centenari del "SantCu", facilitat per el seu autor, Miquel Garcia Roca, secretari de la Junta del Club, presidit en l'actualitat per Llorenç Santasusagna.

Es basa també en l'apartat "esport" del llibre L'Abans de Sant Cugat. Recull Gràfic (1880-1965) de Montserrat Rumbau i jo mateix, recollint dades de recerca pròpies i d'altres facilitades per l'esmentat Miquel Garcia i per la família Garrell (Miquel, Josep i Andreu). Finalment també s'ha utilitzat l'"a fons" del TOT Sant Cugat del 10 de juny de 2016, titulat "Un segle d'història d'un club català de referència".

Carnet del Pins del Vallès FC l'any 1936, durant la Guerra Civil. Fotografia L'Abans de Sant Cugat, cedida per la família Garrell Casajuana

La fundació

Al final del segle XIX i, sobretot durant el XX, la gent del país, com en d'altres contrades, buscava maneres d'aprofitar en benefici propi aquelles estones que les activitats del treball i les tasques familiars li anaven deixant. D'entre les activitats de lleure triades, destaca la pràctica del futbol.

La construcció del ferrocarril del Vallès que permetria l'any 1917 unir Sant Cugat amb Barcelona va posar en contacte també el jovent del poble amb els anglesos que hi treballaven. Aquests varen organitzar un Cross-Country al voltant de can Mora on ja s'havia fundat l'any 1914 el Club de Golf Sant Cugat.

Els joves sancugatencs, varen assistir a l'esdeveniment i van decidir practicar esport. Varen escollir el futbol perquè es jugava en equip, feia poc que havia arribat i s'havia posat de moda, després d'uns anys d'haver-se introduït a Catalunya.

Cada diumenge, a la sortida del ball,

recollien uns cèntims per comprar una pilota i unes samarretes. El secretari de l'Ajuntament, Joan San, que baixava sovint a Barcelona, va rebre els diners i l'encàrrec de comprar-ho. La tria dels colors de la samarreta no va ser gens poètica: la vermell i negre era la única equipació que estava complerta. També calia un camp on practicar el joc de pilota i el van aconseguir aplanant els terrenys de l'Hort de l'Abat al costat del Monestir.

Així aquells joves, encapçalats per Antoni i Joan Auladell, Marcel·lí Sangés, Francesc Torrens i Josep Maria Navarra van fundar el Sant Cugat Sport, F.C. l'any 1916.

El camp del Monestir.

L'any 1919 es va iniciar, a l'Hort de l'Abat, la construcció de la sala de festes del Parc Municipal, comportant la fi de l'activitat esportiva en aquest indret. Llavors, varen ser autoritzats a utilitzar un camp al pla del Vinyet, del qual també varen ser desnonats al poc temps per les queixes sobre les destrosses als camps

El C.D. Sant Cugat l'any 1942 amb Royo, Massana, Vilà, Llongueras, Zorita, Pito, Guillermo, Mitjano, Farrés, Navarro I, Navarro II, Garrell, Jané, Palazón i Nantres. Fotografia L'Abans de Sant Cugat, cedida per la família Garrell Pons.

de conreu adjacents. Des d'aleshores va començar un pelegrinatge per la plaça de Barcelona, can Villà i uns terrenys adjacents a l'ermita de Sant Domènec, a la carretera de Rubí.

De mica en mica es va anar creant al consistori un estat d'opinió favorable al futbol que va propiciar l'acord de construir un camp municipal d'esports en uns terrenys al costat del Monestir, on actualment hi ha la Casa de Cultura. Els plànols es varen aprovar el 1921, any en què es van iniciar les obres, i fins a l'any següent no va estar acabat i el cediren al Sant Cugat Esport FC.

En aquest camp encara hi havia les restes de les cases on havien viscut els monjos i en Peret Mariàngela, que a casa regentaven *El Siglo*, -magatzems dits així per que tenien de tot i solien subministrar a l'exèrcit que acostumava a

fer maniobres per la zona -, va engrescar a un comandant per que amb material explosiu aplanés el camp pels joves.

En comptar amb un terreny amb les dimensions reglamentàries, l'any 1922 el Sant Cugat F.C. es va inscriure en la Federació Catalana de Futbol participant en el Campionat Amateur de 1922-23. L'any 1926 les instal·lacions es completaren amb la construcció d'una graderia per als espectadors.

Als anys trenta arriba a 200 socis, destacant la temporada 1931-1932 en que el club es va proclamar campió de la categoria d'aficionats i va pujar a primera categoria regional grup B.

Durant la Guerra Civil, va prendre el nom de Pins del Vallès FC. L'activitat va disminuir fins aturar-se a les darreries del conflicte i no es va reprendre fins l'any

Equip que va aconseguir l'ascens a tercera divisió la temporada 1957-1958. Dempeus, Muñoz, Ramírez, Oriol, López l'Apañao, Casas –entrenador–, López P., Tomás i Mariano Belzuz ; ajupits, Redón, Navarro –massatgista–, Paulí, Bages, Gimeno i Sitjà.

Fotos Bibian. Cedida per Pitu Musella

1941 amb el nom de CD. Sant Cugat, aconseguint l'ascens a segona categoria regional. La temporada 1949-50 es proclamà campió de grup i sots campió de Catalunya, pujant a primera regional B fins la temporada 1955-56.

1957-58 Ascens a Tercera Divisió.

La temporada de més èxit fou la 1957-1958 quan, sota la presidència de Joan Rodó, l'equip va aconseguir l'ascens a la tercera divisió estatal. Va ser tot un esdeveniment a la vila i es van fer grans celebracions. Malauradament, l'any següent es va descendir de nou.

Van destacar com a jugadors, el porter Vila que va arribar a defensar la porteria del RCD Español, J. Casas i Evarist Jané que van jugar en equips de tercera o Antoni Castelló que va jugar en el Condal, l'equip filial del FC Barcelona.

Així deia l'opuscle editat per commemorar l'ascens :

“De verdaderamente triunfal y arrolladora puede catalogarse la campaña llevada a cabo por el San Cugat durante la temporada que finaliza, pudiendo decirse que ha sido, sin lugar a dudas, la mayor dentro de su dilatado historial.

Debemos destacar la considerable cantidad de aficionados seguidores que ha movilizado el Club en sus desplazamientos. A San Vicente de Castellet la caravana estuvo formada por nueve autocares y gran cantidad de coches y motocicletas, siendo debido a ello que por la mañana el Club ofreció un Banderín a la Moreneta, acto solemne y emotivo, realizado por la presencia de nuestras primeras autoridades y la gran cantidad de sancugatenses mencionada.”

El camp de la Rambla del Cellar

Segon ascens a tercera, l'any 1989. Arxiu Tot Sant Cugat

L'activitat futbolística va continuar en les instal·lacions del costat del Monestir fins l'any 1969, quan es traslladaren al complex del pla del Vinyet, inaugurat oficialment el 1970. Les instal·lacions es construïren en uns terrenys cedits l'any 1962 per Francesc Margenat amb la condició que fossin destinats a zona esportiva municipal.

El camp de futbol tenia una tribuna coberta i el 1972 es dotà d'il·luminació per poder entrenar i jugar partits a la nit. Les despeses van anar a càrrec del Club Esportiu Sant Cugat, al qual s'havia cedit per conveni l'ús del camp.

L'any 1971 es va crear el primer equip femení amb Pitu Musella com a president. L'any 1980 es va fundar l'escola de futbol base del CD. Sant Cugat, per iniciativa d'Alex Barberà i Josep Maria Félez. Any 1982 va ser seu d'entrena-

ments per el mundial de futbol.

El camp de la Rambla del Cellar també va ser seu d'actes culturals com actuacions musicals i també de Mostres de Comerç. Personalment, recordo quan era infant, el castell de focs de Festa Major.

1988-89: Segon ascens a 3a Divisió.

Trenta un anys després de l'ascens a tercera divisió, s'aconsegueix retornar, la temporada 1988-89, a la categoria de bronze. Tres noms podem destacar en l'assoliment d'aquesta fita :

José Vicente Díaz de Quijano y Arana, president del C.D. Sant Cugat des de 1983. Durant la seva presidència el “*Santcu*” va aconseguir tres ascensos en 5 anys: a Primera Regional la temporada 1984-85, a Preferent la 1985-86 i a

Veterans del Futbol amb els seus trofeus l'any 1998. Arxiu Tot Sant Cugat

Tercera Divisió la 1988-89 on el Club es va mantenir 3 tres anys.

Raúl Marcos Longhi Aizpún ex-jugador del RCD Espanyol, va fitxar pel "SantCu" com a entrenador la temporada 1987-88.

José Francisco Gómez Tanco va fitxar pel "SantCu" de les temporades 1987 a 1990. Havia jugat al RCD Espanyol, Rayo Vallecano, Badalona, Càdiz, Almeria i Sabadell entre d'altres.

El camp de Coll Favà

L'any 2001, amb els nous usos del pla del Vinyet, el camp es traslladà a la zona de Coll Favà, essent inaugurat per l'alcalde Lluís Recoder. El camp portava el nom de ZEM (Zona Esportiva Municipal) Coll Favà.

L'any 2006 es va retre homenatge al ex directiu i ex jugador Jaume Tubau

(1958-2005) passant la ZEM Coll Favà a nomenar-se ZEM Jaume Tubau

L'any 2010 es va crear el "SantCu-Asdi", equip integrat per persones amb disminució psíquica.

Avui dia el club compte amb 500 socis i un nombre similar de jugadors distribuïts entre el primer equip i el futbol base, amb diferents categories de futbol 11, futbol 7 i femení.

Tasca Solidaria. Campus Índia.

El Sant Cugat Esport FC. destaca també en la seva tasca Solidària, organitzant a Ananthapur (Índia) un Campus solidari des de l'any 2012. Són una dotzena de persones entre monitors, coordinadors i responsables, que dediquen part de les seves vacances a un projecte solidari internacional, pioner a Sant Cugat, que vehicula la solidaritat i la igualtat a través de l'esport.

Primer equip femení del CD Sant Cugat, l'any 1971. Arxiu Tot Sant Cugat

Aquest Campus es fa sota l'auspici de la Fundació Vicente Ferrer i la Rural Development Trust, essent el directiu Jaume García l'alma mater de l'organització.

L'any 2016 amb l'èxit i l'experiència acumulada, s'obre el Campus a d'altres entitats esportives de la ciutat. El C.F.U. Mirasol-Baco, la UESC i el QBasquet acompanyaran al SantCu en l'expedició.

El Sant Cugat Esport FC i la Lira :

A continuació detallo la llista dels cantaires de la Societat Coral la Lira que en algun moment hagin jugat amb el "SantCu" sigui al primer equip o com afeccionats. Aquesta llista es tant sols dels que coneixem. Per això no es exhaustiva i hi podria haver alguna

mancaça, de la que demano disculpes a qui pugui afectar.

Primer equip : Miquel Garrell Grau, Jordi Capell, Josep Castro Abellana, Manel Zorita, Francesc Xavier Azqueta Magrans, Josep Llongueras, Amadeu Girbau, Josep Sala Castellví, Pere Codó Massana, Joan López Manzaneres i Josep Maria Farrés

Afeccionats : Francesc Sabaté i Josep Maria Canas

Els Veterans.

A principis dels anys cinquanta, un grup d'antics jugadors del "Santcu" s'ajunten amb l'objectiu d'organitzar campionats de futbol entre el jovent de la vila i també de participar en l'organització

El Juvenil del C.D. Sant Cugat l'any 1966. D'enpeus, el cinquè per l'esquerra és Francesc Sabaté, el sisè, Pere Codó. A baix el quart per l'esquerra és Joan López, el cinquè, Josep Maria Canas. Els quatre cantaven junts a la Lira. Fotos Cabanas. Cedida per Joan López.

d'activitats culturals de la vila. A mitjans dels cinquanta es constitueixen com "Agrupació de Futbolistes Veterans" i passen a organitzar, ajudats per la Penya Regalèssia i la Lira, la Cavalcada de Reis que, fins aleshores era organitzada per la Societat Coral la Lira en solitari. L'any 1958 organitzen el primer campionat de futbol entre veterans de les poblacions veïnes.

El 7 de juny de 1998, es va retre un merescut homenatge als Veterans del Futbol de Sant Cugat. L'acte va comptar amb la presència de l'Alcalde. Joan Aymerich i Aroca i del Regidor d'Esports Xavier Figueras i Claret. Per aquesta celebració es va disputar un partit entre els equips de veterans del F.C. Barcelona i del C.D. Sant Cugat.

Els Veterans del Futbol assistents van ser (entre ells 6 cantaires de la Lira):

Blas Alacid i Gaspar, Jaume Campmany

i Trabal, Antoni Castelló i Ibáñez, Josep Castro i Abellana, Josep Maria Farrés i Huelga, Joan Garrell i Grau, Miquel Garrell i Grau, Evarist Jané i Feliu, Josep Pros i Carreras, Rufo Ventura i Aspas, Pere Vilarasau i Sallès i Manel Zorita i Capel.

Els Amics dels Veterans i la Regalèssia

L'organització de la cavalcada de Reis per part dels Veterans va durar fins l'any 2001, en que fills, nets i cosins dels veterans, entre d'altres, varen assumir la organització conjuntament amb la Penya Regalèssia, anomenant-se Amics dels Veterans i de la Regalèssia, avui en procés de constitució com entitat de la ciutat i que, a més a més de la cavalcada, organitzen el concurs d'arrossos de Festa Major. Entre ells hi ha uns quants cantaires de la Lira com Josep Pros, Toni Gómez, Miquel Garrell, Josep Garrell i Lluís Garrell.

Primer equip del CD. Sant Cugat, l'any 1968, jugant a Primera Catalana. D'enpeus, el segon per l'esquerra és Josep Sala i el sisè, Joan López. Amdós cantaires de la Lira.

Himne del "SantCu"

"És el moment, se sent en l'ambient,
al camp espera la IL·LUSIÓ d'aconseguir un NOU REPTE.

Tot és en joc i no n'hi haurà prou
en la lluita cal SENTIR EL VERMELL-I-NEGRE.

Ningú ens treurà la FORÇA,
tots UNITS FEM L'EQUIP que crida SantCu!, SantCu!,
SantCu és el nostre crit !!!

Vila de Pins on grans i petits
som d'esperit de COMPROMÍS en la nostra comesa.

Repiquen a prop, al monestir
les campanes donen joc a la MEVA BANDERA.

Ningú ens llevarà el CORATGE
TOTS UNITS FEM L'EQUIP que crida SantCu! SantCu!
SantCu és el nostre crit ! "

Autor: Joan Pau Chaves (Santcugatenc). Teclista i Cors del grup català 'Els Pets'. Director musical del programa de TV3 'Oh Happy Day'. Col·laborador a "No me les puc treure del cap"

DE LA LIRA JOSEP GARRELL CASAJUANA

President de la Societat
Coral la Lira

Per **Anna Munné i Porta**.
Esposa del President

Com també sabeu, l'ara Presi del Coro també forma part dels Amics dels Veterans i la Regalèssia i quan les tasques de la Lira li deixen una mica d'espai, es dedica a vetllar per la Cavalcada del Reis i l'organització del Concurs d'Arrossos de Festa Major.

En Josep va néixer ara fa setanta anys a la casa de la Plaça de Vendre (Pere San). Des de ben petit ha estat responsable i educat amb tothom, un encant de criatura com deia la Tietà Maria. Va anar a ca l'Azqueta com els seus companys i amics de la colla, i fins avui, sempre junts.

L'Any 59 va sortir de Sant Cugat per primera vegada per anar a fer el Batxillerat Laboral a Sabadell a l'institut Ferran Casablanques on també hi va fer grans amics per passar després a Terrassa, a l'Escola Industrial per començar el Peritatge en Enginyeria Tècnica de la branca elèctrica, per l'ofici que li venia de casa. Va ser un gran estudiant que donà moltes satisfaccions als seus pares.

Als 16 anys, després de veure com els seus tiets cantaven a la Lira s'hi va incorporar i la seva història amb la Lira també anirà lligada amb els anys de festeig amb la seva xicota, a qui havia conegut de petit jugant junts al carrer a l'Avinguda Catalunya. Aquí comença aquesta història d'amor i vinculació cap aquesta Societat doncs pel Josep no hi ha vacances de Setmana Santa que valguin, això és sagrat, no hi ha Pasqua sense Caramelles, fins i tot en els anys més durs del Coro. -No vull que es perdin! Sempre diu...

Durant un anys va aconseguir cantar juntament amb els seus dos fills, l'Àngel i el Lluís, fins que els estudis i els seus camins van fer que ho acabessin deixant. Avui, encara els hi demana quan hi tornaran. Ell sempre mirant endavant pel Coro! Darrerament, no hi ha acte on no intenti enredar a la seva filla perquè li doni un cop de mà, doncs per si no ho sabeu, és un gran vergonyós a qui no li agrada massa exposar-se ni ser el centre d'atenció. Ell sempre tan prudent.

L'any 73 va entrar al Centre Mutual de Rehabilitació per Accidents de Treball on hi va treballar fins a la seva jubilació, com a Director de Serveis del Centre d'Alt Rendiment.

L'empremta del seu pare futbolista del Veterans i la dels seus tiets Regalèssius i de la Lira, han fet que en Josep tingui un amor incondicional, no només per la seva família, que tothom que el coneix ho sap, sinó també pel seu poble, Sant Cugat, i les seves tradicions.

En Josep és el que veus: transparent com n'hi ha pocs, un marit atent i amorós, un pare extraordinari i un avi boig i pendent de les seves 4 nétes i del petit Tom tot el dia. No té mai un NO per ningú i menys pels que considera seus. El seu sentit de la responsabilitat i del deure sempre passen pel damunt de tot, fins i tot quan ha de fer alguna cosa que no li agrada. ■

A casa sempre es resa: -Qui té el cul llogat, no seu quan vol!

El 10 de desembre de 1975 fill d'un gadità i una murciana, va néixer a Terrassa el primer fill fins 5 anys més tard que tingué una germana.

Vivien a 100 metres del Monestir i a l'escola Azqueta hi va anar, envoltat sempre de cosins a les tardes els agradava jugar.

Amb pocs anys canviaven de casa cap al barri de Sant Francesc, malgrat no traslladar-se massa ara viuen al carrer Abad Marcet.

De petit provà tots els esports futbol, bàsquet i piscina però el millor entreteniment de tots era fer empenyar la Cristina.

Va estudiar a l'Arnau Cadell ciències mixtes va triar però el que millor se li donava a ell eren les mates i comptar.

Quan va anar a la Universitat la química en primer moment va triar però més tard passà a l'economia que era el que li agradava de veritat.

Amb 20 anys es feu casteller tocava la gralla, pujava als troncs junta, tècnica o el que menester fins que va marxar cercant noves aficions.

Li agrada molt la música i llegir les pelis clàssiques i els esports, i cada setmana va a veure un partit al Palau Blaugrana, culé com pocs.

Fa uns anys per Pasqua va veure caramelles al Monestir "ara ens cal cantar a la Lira" va ser la juguesca que feu amb els amics.

El que segur no preveia era el que li acabaria agradant i que tal i com de jovenet es creia ara ja és tot un reconegut cantant. "o cantaire" ■

DE LA LIRA SERGI JIMÉNEZ MÁRMOL

Per **Cristina Jiménez**

Fa uns anys per Pasqua va veure caramelles al Monestir "ara ens cal cantar a la Lira" va ser la juguesca que feu amb els amics.

DE LA LIRA JOAN TROYANO CUSSÓ

Per Núria i Eva Troyano

En Joan va néixer un 29 de desembre a Sant Cugat del Vallès, exactament a la casa on actualment viu, a la Plaça Barcelona.

En Joan va néixer un 29 de desembre a Sant Cugat del Vallès, exactament a la casa on actualment viu, a la Plaça Barcelona. Va néixer tan petit que cabia en una caixa de sabates, qui anava a dir aleshores que es convertiria en un home alt, robust i fort!

Va passar la seva infància entre Barcelona, on hi vivia habitualment amb els seus pares, i Sant Cugat, on estiuejava amb els seus avis i s'hi escapava sempre que podia. Perquè era a Sant Cugat on en Joan era realment feliç: jugant al carrer, agafant fruita dels arbres i fent entremaliadures amb els altres nens. És en aquella època, amb 14 anys, quan s'incorpora a La Lira, afició que li ha durat fins l'actualitat. Uns anys més tard es trasllada definitivament a viure a Sant Cugat.

La primera carrera que va estudiar va ser enginyeria industrial. Ja de molt jove va entrar a treballar a la caixa de Barcelona (després de Pensions) i, tot i que havia de ser una feina puntual, s'hi va quedar fins a la seva jubilació. Ja de més gran, i amb dues filles, va decidir estudiar allò que realment li apassionava, la Llicenciatura d'Història. Aquesta vocació l'ha aprofitat per llegir molts llibres, endinsar-se en la història i la fotografia del Sant Cugat antic i escriure articles i llibres encarregats per entitats santcugatènques. Tot això l'ha convertit en un habitant conegut i estimat per la seva ciutat.

Gran amant dels esports ha practicat esquí, futbol, excursionisme i bicicleta. També li apassiona conèixer altres cultures, històries i regions, fet que l'ha portat a viatjar per gran quantitat de recons arreu del món. I recentment, s'ha interessat pel món dels bolets, associant-se fins i tot a la Societat Catalana de Micologia.

El que defineix millor el Joan és que és un estudiós incansable, en els darrers anys ha completat la seva formació amb un Màster de Turisme Cultural, i amb múltiples cursos d'història de l'art i fotografia a la UOC. Li encanta aprendre.

En Joan és noble i responsable, tossut, perfeccionista, divertit i amb gran sentit de l'humor, i va a totes, quan realment li agrada una cosa, i gaudeix molt de la seva família. Sempre rodejat de dones (té dues germanes, dues filles i dues nètes!), gaudeix al costat de la Rosa de la seva jubilació combinant Sant Cugat, Santa Coloma de Queralt, Torredembarra i Madrid, un no parar!!! ■

En Joan Artigas neix a Sant Cugat, el 20 de setembre de 1935. Molt aviat esclatarà la guerra civil. Malgrat tot, no té mals records de la seva infància i sempre explica com anècdota que els soldats que voltaven pel poble el van convidar un vespre a menjar gat que havien cuinat. Ho recorda com un plat exquisit en temps de tanta fam.

Va arribar al món al carrer de Barcelona, a la "Villa Felisa", on els pares feien de masovers. D'aquella casa, el que sempre ens ha explicat és que el fred de l'hivern era tant intens que, una matinada, el got d'aigua que va deixar damunt de la tauleta de nit s'havia glaçat.

Està orgullós de ser fill del poble, sempre diu que fa tres-cents anys que els Artigas van arribar-hi. Hi porta arrelat més de 80 anys, tota la seva vida. Es va casar el 1960 amb la Maria i en poc temps es van convertir en una família nombrosa de 4 fills que amb el temps l'han fet avi de 7 nets i 2 nètes.

Tot i tenir una família nombrosa i molta feina com electricista, sempre ha trobat temps per aficions que l'han apassionat, com l'excursionisme, el teatre, el tennis, i, molt especialment el cant coral.

De fet als 9 anys comença a refilar quan entra a cantar en el Cor Infantil Els Petits Cantors. Als 16 anys ja té la veu canviada i passa a participar a la Lira i a l'Orfeó de Sant Cugat. Per anar a assajar, s'escapava per la finestra, perquè la seva mare (la iaia Antònia) era molt patidora si sortia de nit, i així, tot quedava en secret.

Encara que actualment ja no participa en la Coral Sant Cugat, sí en canvi ha estat fidel a La Lira, no n'ha perdonat ni una. És en aquest nucli de cantaires que hi té moltes vivències, son molts anys que estan junts, son una bona pinya que comparteixen vocació i gresca.

La seva vessant artística no s'acaba en cantar, ja que també ha estat actor de teatre, amb l'Agrupació Teatral Joan Maragall en la seva joventut i amb el grup de teatre del Club Natació Sant Cugat als anys 90. Ha passat a interpretar des d'el Lluquet dels Pastorets fins a L'Oncle Anton, on sortia fumant un gran cigar havà, amb perruca i roba de dona, només se'l reconeixia per la veu.

Als 80 anys encara canta i manté el compromís amb la coral, és part de la seva vida, ho necessita, perquè de gent engrescada com ell, La Lira n'és plena. ■

DE LA LIRA JOAN ARTIGUES

Per Marta Artigas

Va arribar al món al carrer de Barcelona, a la "Villa Felisa", on els pares feien de masovers

DE LA LIRA ALFONSO MIÑARRO

Per Anna Miñarro

El treball ha sigut la seva millor afició, i principalment la feina ben feta i amb responsabilitat, valors que ha transmès als seus quatre fills

Quatre lletres per parlar de l'Alfonso. Per coses de la vida, i com molts de la seva generació, ha treballat des de ben petit. Algunes de les primeres feines van ser senzilles: espantar pardals d'un camp de gra, munyir una cabra amb compte de que no tirés el cubell després de haver fet la feina, portar un porc a l'estable (porc i pastor gairebé de la mateixa alçada). Aquestes feines van ser a Lorca, el seu poble natal. Amb 10 anys va venir a Sant Cugat, ràpidament, perquè no en quedava un altre, es va introduir al món laboral. Va fer feines diverses, fins que compaginant feines i estudis va arribar a lampista. Jo sempre el recordo treballant, i el més important, gaudint del treball, tot i que en ocasions li donava algun que altre mal de cap. El treball ha sigut la seva millor afició, i principalment la feina ben feta i amb responsabilitat, valors que ha transmès als seus quatre fills. Tot i treballar molt, ha buscat moments per l'esbarjo. Sempre ha estat un bon ballador, va ser al ball on va trobar la que ha estat la seva dona. Durant un temps es jugaven campionats de ping-pong a casa amb una colla d'amics, partides realment intenses que duraven la tarda de diumenge. Ha dedicat hores a la pesca des de la platja, des d'un espigó o des d'una barca. També a jugar a frontó, ara es el gestor d'un fantàstic torneig a La Floresta on ell també juga i tot i ser el sènior del grup no els hi posa gens fàcils als contraris. És un bon cuiner. En el ventall de plats que pot cuinar apareix «coca casolana amb pinyons» i tot el que es proposi fer. Als 17 anys va començar la seva vida de cantaire a La Lira. Jo en aquell moment encara no el coneixia però puc imaginar els importants lligams d'amistat que es creen amb un grup quan hi entres tan jove i hi estas tants anys. Ha estat el president del 1966 fins al 1982. Recordo especialment l'any del centenari, el moment de desencofrar el monument a la lira, no sé ben bé perquè es va viure amb una certa intranquil·litat. El dia de Sant Medir, portant l'estendard de la Lira a cavall fins l'ermita. Després d'això va necessitar un descans i es va desvincular de la lira durant un temps. Crec que es el liro amb mes ous i pebrots del grup, també tomàquets, albergínies i mes productes de l'hort, que cuida fantàsticament. És una persona franca, que diu el que pensa, generosa, bromista, organitzadora i organitzada, tossut, segur de sí mateix i de com s'han de fer les coses, disposat a aprendre (és un bon internauta), bé i moltes altres coses que no sé com explicar i que penso que tampoc és l'espai per fer-ho. Ara amb 76 anys ja està jubilat però continua treballant, sempre té una cosa o altre per fer, però deixarà el que calgui per atendre les necessitats de qualsevol dels seus néts. Un d'ells amb tres o quatre anys va fer una reflexió que s'ha convertit en un lema: «l'avi com que ho sap fer tot, sempre té feina». Et desitgem salut per continuar treballant molts anys més. ■

ACTIVITATS

23 GENER

ESPAI FABRA I COATS I CAN FABRA

Per donar a conèixer el patrimoni immaterial de Barcelona, Som Cultura Popular va convocar als espais de Fabra i Coats i Can Fabra de Sant Andreu una cinquantena d'entitats d'arreu dels territoris de parla catalana per participar en una mostra d'entitats.

Mitjançant la Federació de Cors de Clavé, la Societat Coral La Lira, va estar convocada a participar en aquesta Mostra, on al llarg de quatre dies. Les diferents entitats van tenir la possibilitat de donar a conèixer la seva activitat.

Aquesta Mostra va estar organitzada pel Servi de Cultura Popular (Som cultura popular) i per el Museu etnològic de l'Institut de Cultura Popular de l'Ajuntament de Barcelona.

En aquest context, el dissabte dia 23 de Gener vam oferir davant d'un nombrós públic, a la Plaça de Can Fabra, el nostre concert, programat a les set de la tarda, amb el següent repertori:

- Per tu ploro de Pep Ventura
- L'Havanera del Vallès de Vicenç Olivé
- La font del Roure de J.A. Clavé
- Lo pom de Flors de J.A. Clavé
- L'Empordà d'Enric Morera
- El meu avi d'Ortega Monasterio
- Girona m'enamora de Ricard Viladesau

ACTIVITATS

27 i 28 DE MARÇ
DIUMENGE I DILLUNS DE PASQUA
CARRERS DE SANT CUGAT

CARMELLES

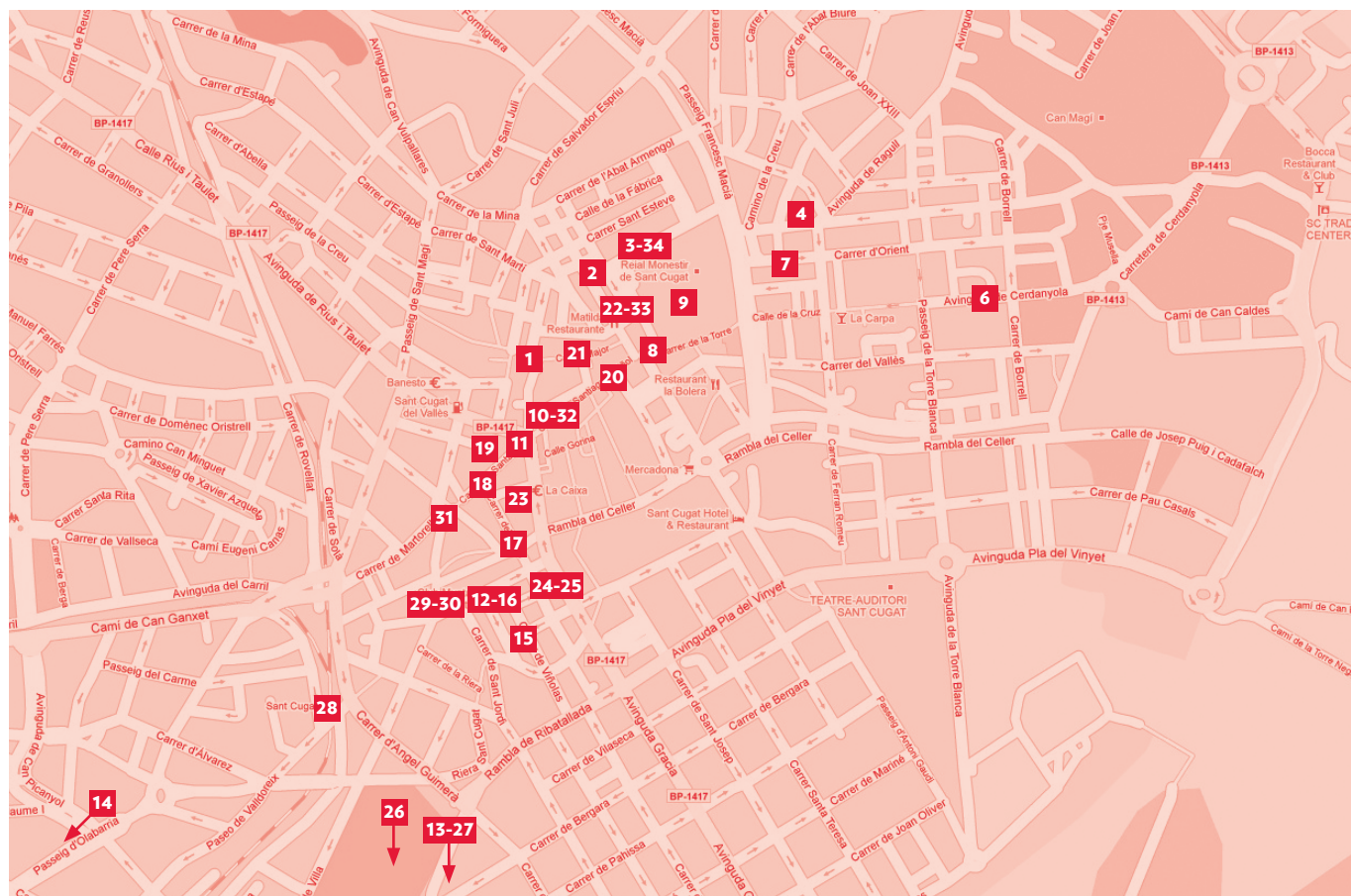
PLÀNOL DE LES CARMELLES

DIUMENGE, 31 DE MARÇ

- 1 Plaça de Sant Pere
- 2 Cal Caballu
- 3 Monument a La Lira
- 4 Llar d'Avis Santa Rosa
- 5 Cal Vinyeta
- 6 Estanc Cal Torres
- 7 Porta del Parque
- 8 Plaça Monestir (arbre)
- 9 La Llotgeta del Monestir
- 10 Cal Crispín
- 11 Quatre Cantons
- 12 Plaça de Barcelona
- 13 Can Ollé
- 14 Cal Miñarro

DILLUNS DE PASQUA

- 15 Cal Troyano
- 16 Cal Boldú
- 17 Carrer de Xerric
- 18 Gelateria Pros
- 19 Rambla del Cellar
- 20 Cal Sabat
- 21 Casa d'en Xavier Azqueta
- 22 Plaça d'Octavià
- 23 Cal Garrell
- 24 Cal Troyano
- 25 Cal Tartaner
- 26 Cal Sivilla
- 27 Can Trabal
- 28 Monument a Lluís Millet
- 29 Carrer de Valldoreix i de Sant Antoni
- 30 TOT Sant Cugat
- 31 Plaça del Doctor Galtés
- 32 Quatre Cantons
- 33 Plaça d'Octavià
- 34 Monument a La Lira

CARMELLES CANTADES*

A LA LIRA
 CALA MONTGÓ
 CANÇÓ DE PRIMAVERA
 COBLES MARINERES
 DAMUNT LA SORRA
 EL LLOP DE MAR
 EL SALTIRÓ DE LA CARDINA
 ESPERANT UN MARINER
 GIRONA M'ENAMORA
 GOIG DE PASQUA
 JOVENÍVOLA
 JORN DE PASQUA
 LA DANSA DE L'AMOR
 LA FONT DEL ROURE
 L'EMPORDÀ
 L'HAVANERA DEL VALLÈS
 LA MARE CANTORA
 LES FLORS DEL VALLÈS
 LO POM DE FLORS
 MARE VULL SER PESCADOR
 OUS POLLASTRES
 OUS POLLASTRES
 PER TU PLORO
 RECORD DE CALELLA
 SOM CATALANS
 SOM A PASQUA
 UN CANT FESTIU

93
 CANÇONS
 CANTADES

LES MÉS CANTADES

- 1 OUS, POLLASTRES... (9)
- 2 JORN DE PASQUA (7)
- 3 LA DANSA DE L'AMOR (6)

* Dades recollides i facilitades per Jordi Farrés

Mercat de Sant Pere

Un any més ha
arribat La Pasqua
Florida amb joia
compartida

UNA GLOSSA LLIURE

per Josep Andreu i G.

Visca l' Amor. Celebrem la Festa companys en germanor.

Un any més ha arribat La Pasqua Florida amb joia compartida.

I fem alegre cantada; tal amplada, tal llargada: fred, pluja, sol o ventada. Fidels i beneïts cants de La Lira; genuïna tradició que s'admira!

Si, tothom ens dieu: 'Sou LES CARMELLES. Barretina porteu i entoneu trobes belles per Sant Cugat arreu. Quin goig que feu!'

Què ho fa tal sarau sonat, engrescat?...Homenatge formós i anhelat a la Primavera en miraculós retorn, nounat i grat. Ambient enjoiat.

Un nou decorat, aquarella, dibuix de colors pintat: Vida; pur esclat!

Flors, perfum, jardí, prat; ocells, vol dançat cap al niu arrecerat.

I les cançons? Divers el tema, tempo, trama: l' ideal programa.

Valset i havanera; de Clavé i sardana; selectes com Déu mana!

La tria i el to del director fan que el so plagui de debò: la vila, amb delit frisa, com no, per nostra musical salutació.

Acordiò, verra i veus: sintonia planera; harmonia encisera!

Llum als ulls, força al braç; voleï senyora... nostra senyera!

La gent del poble escolta les cantúries amatent. Bo i fent de l'entusiasme generós donatiu i aplaudiment. Tothom content.

Ia tota casa o mas visitat, dolç mam i tec refinat, guisat o cru, tot acurat; excellent i en gentil tast ben ofrenat.

Raó pel sa humor ple de rigor: és La Cobla Rierenca del Calisay, oh!

refilada d'uns anys ençà amb irònica intenció i sense por...o no!

Ai Riera de Pins del Vallès ai. Ara, tot eixut ai! Aigua? Ni gota ai!

Cap granota ai; trastos i brossa rai... i un vell bocoi ple de Calisay!

Ia la riera de nit: Mal fat. Un gros senglar 'sic', de Calisay tip, va torrat; gat; gruny 'hic', va guerro de licor fart...té por d'un ratolí xic, trempat.

Som colla de nobles valors: Fem caramelles per dar expansió als cors.

"Portes, finestres, balcons obriu-los tots per oïr el gest amorós.

On sou noies? Sortiu totes! Junts, La Pasqua celebrem;

ompliu prou bé la cistella i agraïts sempre us quedarem"

Regal, cant, rialla: gran combinació. Unit al desig de sort, hi ha res millor?

Però encara l'últim prec. "Volem ple el paner": és el crit darrer. Fort, sec.

Tal: d'ous, pollastres, conills, gallines; coques, trenca i algun colom;

botifarres, llangonisses i un porró ple del vi millor!

Som-hi! L'himne final: 'Som Catalans': "Vibri nostra terra amb cants,

oberts de cor i mans; de tot poble lliure, germans!"

I prop del monòlit a Clavé: l'origen s'evoca. I ve l'adéu: a tots cava i coca.

Fi regust de boca. L'any vinent, més; Si Déu vol, també ens toca.

Nostra degana Entitat, La Societat Coral La Lira, va sortir a oferir a la gent, amb el millor so de festa, les cançons típiques de Caramelles amb la fruïció i el saber fer habitual de cada any quan arriba la Pasqua Florida.

Tota la vistosa colla d'entusiastes cantaires, cadascú la seva barretina al cap i el tragí d'una engalanada i llampant cistella per abastar els regals enlairats, va recórrer carrers, places i masos de la nostra ciutat interpretant un selecte repertori de valsets, havaneres i sardanes. Peces totes elles que comptaren amb l'acompanyament d'acordió (Diego Lahuerta), contrabaix (Artur Regada) i direcció del mestre (Eloi Jover). Genuïna tradició lírica. Una lluïda salutació formal i metafòrica a la Primavera: el festeig a les noies casadores (antigament) i l'admiració davant el rebrot ple de bellesa de la Natura. És a dir, la concelebració en comunitat de l'esplendorosa renaixença, un any més, del cicle natural de la Vida.

Ve-t'ho aquí!

Cal Vinyeta

CARAMELLES

Valset i havanera;
de Clavé i sardana;
selectes com
Déu mana!

En Joan Pla, fill del cantaire Quim Pla

Tota la vistosa
colla d'entusiastes
cantaires, cadascú
la seva barretina
al cap

La gent del
poble escolta
les cantúries
amatent

Un nou decorat,
aquarella, dibuix de
colors pintat: Vida;
pur esclat!

La tria i el to del
director fan que el
so plagui de debò

Acordió, verra i veus:
sintonia planera;
harmonia encisera!

A la Plaça Barcelona

Esmorzar a Cal Troyano

Foto de família a la Plaça Barcelona

Som colla de nobles
valors: Fem caramelles
per dar expansió als cors

Cal Boldú

Família Blanes

Gelateria Joan Pros

El tragí d'una engalanada i llampant cistella per abastar els regals enlairats

Pastisseria Sabat

Cal Mestre Azqueta

Família Garrell-Munné

Regal, cant, rialla: gran combinació. Unit al desig de sort, hi ha res millor?

A Cal Tartraner

Cal Sivilla

Can Trabal

La tota casa o mas
visitat, dolç mam i tec
refinat, guisat o cru, tot
acurat; excellent i en
gentil tast ben ofrenat

Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

Plaça Lluís Millet

CARAMELLES

I prop del monòlit a
Clavé; l'origen s'evoca.
I ve l'adéu:
a tots cava i coca!

Fi regust de boca.
L'any vinent, més;
Si Déu vol, també
ens toca.

9 D'ABRIL

TROBADA DE CARMELLES A FLIX

Flix, un poble d'uns 4.000 habitants de la comarca de Ribera d'Ebre, limitant amb les comarques del Segria i Les Garrigues.

A nivell turístic, té interès el Pantà, el Castell medieval (Castell vell), El Castell Nou que el varen fer servir com a defensa durant les guerres carlistes, l'Església de la Verge de l'Assumpció d'estil gòtic, la Reserva natural de fauna salvatge a Sebes, un esplèndid mirador al meandre del riu Ebre i el mirador de la ermita. Encara que tot plegat no varem

gaudir-ne per falta de temps.

Sortirem de Sant Cugat a les 7 del matí, tot just despuntant l'alba. Cap allà a les 9 arribarem a lloc.

Ens esperaven a la Placa del Mercat on ens van oferir un esmorzar de coca amb xocolata, que ens recorda els esmorzars de la nostra infantesa, això si, acompanyat d'un bon vi de Falset.

Tot seguit iniciarem la cercavila pels carrers de Flix, acompanyats per l'altre

cor convidat a la Trobada de Caramelles, "Ben endins como qui ensorra l'api" i el cor local "L'Orfeó de Flix". A quasi cada cantonada els tres cors cantàvem una cançó fins que arribarem a la Placa de l'Església.

En mig de la placa hi havia un arbre preciós. Una freixa centenària. Arbre emblemàtic que és el símbol principal de l'escut de la vila.

Aquest exemplar centenari fou plantat per assenyalar el lloc on va arribar l'aigua

Iniciarem la cercavila pels carrers de Flix, acompanyats per l'altre cor convidat, "Ben endins como qui ensorra l'api" i el cor local "L'Orfeó de Flix"

durant la gran riuada del Ebre el 23 d'octubre de l'any 1.907; El riu va pujar mes de nou metres per damunt del seu nivell habitual.

El dia que es va plantar l'arbre, una parella de joves van ballar al voltant de l'arbre, la dansa típica de la vila, la Jota de Flix.

Un cop a la Placa de l'Ajuntament, iniciarem el concert per part dels tres cors i com a cloenda tots junts varem cantar la cançó "Ous...gallines...", una mena d'himne de l'Orfeó de Flix.

En acabar el concert...cap a dinar, qui més qui menys ja els hi sonaven els budells. Dinar a base de fideuà, pollastre rostit i gelat. Ens deixà força satisfets.

Després, les típiques cantades de sobretaula en un bon ambient. En acabar enfilarem cap el autocar per tornar a Sant Cugat.

Tot plegat varem gaudir d'un bon dia de sol i de la hospitalitat de tots el membres de l'Orfeó i de tot el poble. ■

Text: **Josep Mª Canas**

Després, les típiques cantades de sobretaula en un bon ambient. En acabar enfilarem cap el autocar per tornar a Sant Cugat.

14 D'ABRIL

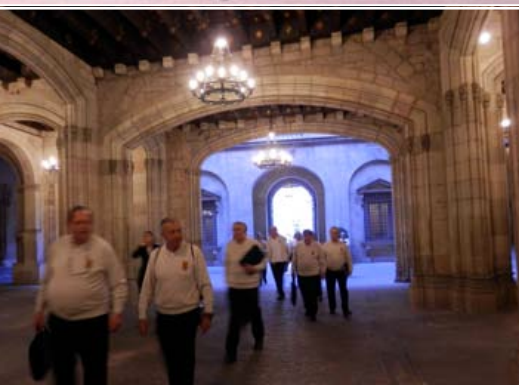
COMMEMORACIÓ DEL 85È ANIVERSARI DE LA SEGONA REPÚBLICA

Amb motiu del 85è Aniversari de la proclamació de la Segona República, es va celebrar al Saló de Cent de Barcelona un acte centrat en la figura de Carles Pi i Sunyer, que va ser Alcalde uns mesos de 1934, i també del 1936 i 37.

A proposta de la Federació de Cors de Clavé, varem participar conjuntament amb la Coral Joventut Tiana, en els

actes programats, presidits per l'Alcaldeessa Ada Colau, junt amb altres autoritats. Es va interpretar La Marsellesa com símbol Republicà.

Un cop acabat el petit concert, les dues entitats vam cantar Els Segadors davant d'un nombrós públic que per sobre de tot enarboraven banderes republicanes. ■

17 D'ABRIL

2ª TROBADA DE CARMELLES

Seguint amb la idea de donar a conèixer a la gent de la nostra Ciutat, les veus dels Cors de Caramelles del nostre país, enguany hi hem convidat a participar-hi:

Les Caramelles del Roser de Sant Joan de Vilatorrada

La Societat Coral Ben endins com qui ensorra l'api de La Llacuna

La Coral Gregal de Tarragona

L'Agrupació Coral de Gelida

La Societat Coral estrella Daurada de Sabadell

Cor l'Espiga d'Esplugues

Val a dir que com l'any passat, el dia no es va llevar massa lluminós, però tan sols va ser un miratge, doncs a mesura que anaven arribant els diferents cors a la Plaça Barcelona, els núvols van anar escampant de tal manera que a l'hora de la xocolatada, lluí un sol esplendorós.

Un cop acomodada la xocolata i la coca va començar **el Tomb de Caramelles**, pels carrers de vianants acompanyats amb els sons de l'Escola de Música Tradicional, que van anar guiant amb diferents colles, cap a on teníem prèviament assignat de fer una parada i cantar una Caramella.

Amb els sons de la música, i les veus dels cantaires, la gent va anar traient el cap per finestres i balcons, i mica en mica es van començar a afegir al seguici.

Després de la xocolata i la coca, va començar el Tomb de Caramelles, pels carrers acompanyats de l'Escola de Música Tradicional

Mentre les Colles anaven fent la seva feina a la Plaça de l'Om entre les 11 i les 12, estava programat un Concert Infantil de Caramelles a càrrec del Cor Infantil Fusió del que un dels seus principals objectius, és apropar els infants cap a les tradicions de la nostra terra expressant musicalment la joia de les estacions de l'any, principalment al hivern amb Nadal, i a la Primavera amb Caramelles, tot això dirigit per Gina Miserachs.

A continuació la Companyia Patawa, va presentar el seu espectacle de titelles: **UNA PASQUA D'OUS I CARAMELLES** que pretén ensenyar els més petits, les nostres tradicions de Pasqua i Caramelles. Aquesta companyia està formada per els nostres amics de La Lira: Esther Miñarro i Miquel Àngel Serena.

Mentre tot això anava succeint, les diferents colles s'anaven acostant, amb les seves cercaviles al Monestir, on havien de coincidir tots als vols de les dotze.

El Concert va ser presentat per la Blanca Garrell, tal i com ja ho havia fet a l'espectacle infantil, i va començar a l'hora prevista, en una plaça de l'Om plena de gom a gom, i estava presidit per la Alcaldessa Sra. Mercè Conesa

acompanyada per la Tinent d'Alcalde Sra. Carmela Fortuny. També hi van estar presents el Director General de Cultura de la Generalitat, Sr. Lluís Puig, el President de la Federació de Cors de Clavé, Sr. Josep Cruells i la Sr. Rosina Clarà Secretaria de la Federació de Cors de Clavé de la Catalunya Nord.

La primera actuació va anar a càrrec de les Caramelles del Roser dirigits pel mestres Santi Riera i Manel Marsó, i dintre del seu repertori, podríem destacar la peça Corrandes, tornada tradicional de Sant Julià; a continuació la Societat Coral Ben endins com qui en-sorra l'api, dirigits per l'Octavi Martí, van cantar entre d'altres Cançó de Primavera de F. Vila i J. Maragall. En tercer lloc, i vinguts de la capital del Tarragonès, va actuar el Cor Gregal dirigits pel mestre Joan Josep Fernandez Plaza i del seu repertori, podríem destacar una cançó molt coneguda i molt estimada per tots nosaltres: Les flors de Maig de J.A. Clavé. En quart lloc el torn va ser per la Societat Estrella Daurada de Sabadell, que fou dirigida per Jordi Armengol; del seu repertori volem destacar un clàssic: El meu avi d'Ortega Monasterio. En 5e lloc i representant la Comarca de l'Alt Penedès va intervenir l'Agrupació Coral Intimitat de Gelida, que dirigeix Desirée Povedano, entitat que ja ens va acompanyar en els actes del Centenari de la nostra Societat, l'any 1982, i que entre d'altres ens van interpretar: el Saltiró de la Cardina.

En sisè lloc va intervenir el Cor l'Espiga de Cubelles que dirigits per Glòria Carretero varen finalitzar el seu torn amb la sardana de L'Empordà.

Amb els sons de la música, i les veus dels cantaires, la gent va anar traient el cap per finestres i balcons

I ja per acabar el Concert, van pujar a l'escenari més d'una quarantena de cantaires de La Lira que dirigits per l'Eloi Jover i acompanyats per en Diego Lahuerta a l'acordió i Artur Regada al contrabaix varem interpretar: A La Lira, Goig de Pasqua, Damunt la sorra daurada i La mare cantora.

Un cop acabat el concert, els companys de La Lira: Miquel Garrell i Jaume Pahissa varen ser cridats pel President de La Lira Sr. Josep Garrell, per lliurar-los-hi la medalla d'or de La Lira com a reconeixement a la seva trajectòria i compromís, un cop el Secretari de La Lira Sr. Josep Gonzalez va fer la lectura de l'Acta de la Junta, en la que a més a més eren nomenats Presidents d'Honor, tota aquesta cerimònia davant de l'alcaldesa, el Director General de Cultura de la Generalitat, i del President de la Federació de Cors de Clavé.

Abans d'acabar l'acte, unes ultimes paraules de la Sra. Alcaldessa per donar les gràcies a tothom per la bona feina feta.

El nostre company Andreu Riba li va fer el lliurament del plat commemoratiu (del qual ell n'és l'autor) i que simbolitza la trobada.

Tot seguit els coristes i acompanyants, seguint els seus respectius estendards, varen formar seguici fins el Celler modernista on estava previst de fer el dinar de germanor

Del dinar com no pot ser altrament: bon rotllo, bon ambient acompanyat, això si d'una magnífica fideuà, com a plat principal, i que va acabar com és preceptiu amb la entrega dels records dels participants i que amb les salutacions corresponents, van servir com a comiat, amb el desig de trobar-nos aviat.

Abans de marxar varem cantar tots plegats El Cant dels Adéus.

No volem, però tancar aquesta crònica, sense fer un reconeixement a la gran feinada feta per tots els cantaires de La Lira. A tots, que des de la primera hora del matí van estar col·laborant, ja fos per rebre a les Colles quan arribaven, per ajudar a la bona marxa de la xocolatada, al Celler preparant la infraestructura pel dinar, els acompanyants a la Cercavila i els responsables de que a l'hora del Concert, estigués tot a punt i que va servir per a que tothom es trobés com a casa, cosa que va ser corroborada pels diferents missatges que vam rebre dels diferents cors al llarg de la setmana següent.

Gràcies a tots. ■

Un reconeixement a la gran feinada feta per tots els cantaires de La Lira

Els companys Miquel Garrell i Jaume Pahissa van rebre la medalla d'or de la Lira com a reconeixement a la seva trajectòria i compromís

Dinar de germanor al Celler modernista

Bon rotllo, bon ambient acompanyat d'una magnífica fideuà, i que va acabar amb la entrega dels records dels participants

23 D'ABRIL

SANT JORDI

SANT JORDI DES DE LA "PARADETA"

Un any més. La Lira va muntar la paradeta per Sant Jordi a la Placa d'Octavià.

El dia és va despertà amb un sol radiant. Feia goig veure com la placa s'anava omplint de gom a gom, degut al bon temps i al fet que era dissabte.

La nostra paradeta, com sempre: Fotografies d'actuacions i de diversos esdeveniments on hi participava La Lira.

Aquest any, però, hi havia una novetat. Un preciós quadre de marqueteria, obra del nostre company en Lluís Pérez Antón, lluí en la nostra paradeta. En ell es véu tot el cor amb el Monestir com a fons.

Cap el migdia, els companys Jurék i Jordi Roca, com ja és costum de cada any, ens van obsequiar amb coca i cava, en motiu de ser el seu sant.

Des de la nostra carpa vèiem la gent remenant i comprant llibres i les noies, grans i joves, mostrant orgulloses les seves roses.

El dia és va despertà amb un sol radiant. Feia goig veure com la placa s'anava omplint de gom a gom

Però a mitja tarda la cosa és va anar espatllant, es veien uns "nubarrots" apropant-se cap a nosaltres amb molta mala intenció. No va fallar. A punt de començar la nostra mini cantada, va començar a ploure amb ganes, però això no ens va aturar.

Ens varem col·locar tot el cor sota la nostra carpa i des d'allà varem fer la nostra actuació.

Els nostres incondicionals segueixen la cantada sota els seus paraigües. Tenim un públic fantàstic.

El que fa La Lira no ho fa ningú. ■

Text: **Josep Mª Canas**

Gran dia, gran dinar, Com sempre cuinat pel Sr. José aquest cop ajudat per Paco Calero i pel "Secretari" Sr Gonzàlez, i per acabar flors i plantes per a tothom

1 DE MAIG

ARROSSADA A CAL MINARRO

Un any més hem aprofitat l'1 de Maig –dia del treball- per a fer un dinar de germanor, al voltant d'una paella gaudint d'un dia assolellat, cantant i ballant i en acabar ens preguntem si això és coherent amb una festa tant reivindicativa com la de l'1 de maig. Doncs sí, perquè celebrem que al llarg de l'any La Lira treballem més que ningú i ens sentim compromesos amb la feina que fem.

Res canvia d'un any a l'altre: Al llarg del matí, amb tothom disposat a col·laborar amb el muntatge per a que tothom se senti còmode a l'hora de dinar i després a la festa.

Als vols de les dues tots a taula, entre cantaires i familiars i amics, érem uns 90. L'arròs estava a punt i no teníem que deixar que es covés. Cafè i copa per la sobretaula i per anar fent temps esperant el show de “Les Lirones”.

L'espectacle, s'ha de dir va començar a les cinc en punt presentat per la Montse Estrada i va estar dividit en tres parts:

La primera, protagonitzada per la Tere i la Maria, es titulava “El Papizot” i venia a representar una drogueria, on la Tere era la compradora i la Maria la venedora i negociaven els productes exposats.

La segona part, ja va anar pujant de to. Va ser protagonitzada per Blanca Garrell i l'infiltrat Lluís Pérez Antón, amb l'acompanyament de tot el cor de dones. Parlava d'un producte, que es pot comprar a una drogueria i tenia el nom de “VASELINA” va anar repassant les virtuts del esmentat producte, acom-

panyats pel cor que de manera més vehement confirmava les virtuts –per què serà? – de la vaselina i ja amb un to molt més picant que recordava l'ambient del Molino i que podríem titular “PEL DAVANT I PEL DARRERE” que es la frase amb que va acabar l'esquetx.

I ja per acabar la seva actuació, guardades amb garlandes i una mica més lleugeres de roba, van cantar i ballar dalt de l'escenari al més pur estil de l'època.

I per rematar-ho van anar baixant de l'escenari, amb un dosificador d'aigua ruixant a tothom, sobre tot els homes –suposo per fer-nos baixar la temperatura del cos, encara que no sabem si era pel dinar, per la sangria i l'orujo, o per l'espectacle que acabàvem de veure.

Gran dia, gran dinar, Com sempre cuinat pel Sr. José aquest cop ajudat per Paco Cabero i pel “Secretari” Sr González, i per acabar flors i plantes per a tothom.

Gràcies família Miñarro-Belzuz perquè aquest és un dia que ens feu sentir com a casa. ■

L'arròs estava a punt i no teníem que deixar que es covés. Cafè i copa per la sobretaula i per anar fent temps esperant el show de “Les Lirones”.

La primera part protagonitzada per la Tere i la Maria, es titulava "El Papizot" i venia a representar una drogueria

La segona part, ja va anar pujant de to. Va ser protagonitzada per Blanca Garrell i l'infiltrat Lluís Pérez Antón

14 DE MAIG

EXCURSSIÓ SORPRESA

Son les set del matí, i els més matiners han estat el Cisco Llamas, en Pere Miralles, l'Andreu Garrell, i en Rafel Grau. El dia era assolellat i feia fresca. El tema del dia d'aquest any, no podia ser un altre que el futbol, tota vegada que el Barça es jugava la Lliga a Granada. Ja de bon matí s'anaven fent "porres", i també un cop tots a dalt de l'autocar, en Sergi Jiménez es va encarregar de gestionar la "porra" sobre el lloc on aniríem, ja que el destí de l'excursió era un dels secrets més ben guardats de la Coral. Les Comarques més votades: El Ripollès i el Pallars-Jussà.

A quarts de vuit, 42 cantaires de La Lira, marxem cap a un lloc que tan sols coneixien l'Antoni i el Benet. Bé i el xofer és clar, que aquesta vegada no era el José Luis de sempre, però se li assembla molt: és el seu fill. Es diu com el pare i també és "perico"

Entrem a l'Autopista direcció sud, passem per Martorell, i sortim direcció Igualada, i al vol de les vuit parem a esmorzar al restaurant "Serra d'Or" de Collbató, on a l'arribar ja tenien les taules parades.

A quarts de nou, tornem a l'autocar i en poc més de mitja hora, passem per Cervera, direcció Balaguer, seguint especulant, on "cony" ens portaven aquell parell.

A les 10 arribem a Balaguer, i, pel lloc on ens va deixar l'autocar comencem a tenir alguna pista de cap a on ens portaven, i després de l'hora d'esbarjo, pugem al que antigament se'n deia "El tren de La Pobra" (avui en dia "el tren dels Llacs") on acomodats tots en el mateix vagó,

ens portaria fins a La Pobra de Segur, a través d'un recorregut espectacular: passant pel congost de Terradets, i de Montrebei, l'embassament de Camarasa, tot seguint el riu Segre, en un recorregut, que molts de nosaltres mai havíem fet. Va ser un viatge que val a dir que a la majoria se'ns va fer curt. Magnífic!

Després d'una hora i mitja, arribem a La Pobra on ens trobem l'autocar (aquesta vegada no s'havia espatllat) que havia de portar-nos ja, esperem, al destí final de la "merda d'excursió", cosa que va començar a descobrir, al cap de vint minuts de trajecte quan girem i ens anem endinsant a la Vall d'Àger, fins arribar a la petita població, que dona el nom a la Vall. Ara si que era el final de la excursió sorpresa.

Àger és una vila medieval de prop de 600 habitants situada al peu de la Serra del Montsec, i, entre els seus monuments històrics, podríem destacar el conjunt monumental de Sant Pere, junt amb el Casc Antic i l'Església de Sant Vicenç, Patrimoni Artístic Nacional.

Pugem al que antigament se'n deia "El tren de La Pobra" (avui en dia "el tren dels Llacs") on acomodats tots en el mateix vagó, ens portaria fins a La Pobra de Segur

En arribar, vam tenir prop d'una hora per conèixer el més interessant de la Vila, o bé per estirar les cames, a gust de cadascú, fins a quarts de tres que estàvem citats per anar a dinar al Restaurant "Casa Xalets" on ens van reservar un menjador per a nosaltres.

Del dinar, cal destacar dues coses: la qualitat dels plats que varem escollir prèviament, gran nivell, i les magnífiques vistes que des del menjador, des d'un gran finestral, teníem de tota la Serra del Montsec. També podríem remarcar el bon ambient amb els que compartim taula, encara que és un fet habitual, i la companyonia que presideix sempre, en aquests moments. En acabar, i encara sense saber si ens passejarien una mica més, vam cantar, com és costum, dues peces i vam brindar amb cava, per la bona salut de La Lira, i, especialment per l'Antoni i el Benet, per la bona feina que segueixen fent.

Cap a quarts de 6, tornem a l'autocar, sense tenir clar encara, si tornàvem cap a casa, o ens donaria una altra volta, com així va ser. Cap a on? Doncs, al Centre d'Observació de l'Univers, on hi ha una exposició permanent, i amb una visita guiada, varem poder gaudir d'un recorregut des de l'origen de l'Univers fins a la formació del sistema solar. També varem poder gaudir de l'Ull del Montsec, una instal·lació excepcional, que consisteix en un planetari digital, equipat amb un sistema de projecció 3D, que permet recrear el cel en qualsevol moment. Tot això, en un entorn natural, que per les seves característiques meteorològiques, i el cel lliure de contaminació lumínica, fa que hagi estat certificat com a Reserva

i Destinació Turística pel Programa Home i Biosfera de la UNESCO.

A quarts de vuit, i ja sota la pluja, cap a casa, on varem arribar a quarts de deu, cansats però contents per diferents motius: un pel dia viscut, l'altre, el Barça acabava de guanyar la Lliga i els "pericos" es van salvar de baixar a segona i, el més important varem arribar sans i estalvis. Salut Cantors!

P.S. per cert, la porra la va guanyar Pere Miralles i Sergi Jiménez, i no volem passar per alt, que s'ho van guardar tot per ells.

Un recorregut espectacular: passant pel congost de Terradets, i de Montrebei, l'embassament de Camarasa, tot seguint el riu Segre, en un recorregut, que molts de nosaltres mai havíem fet

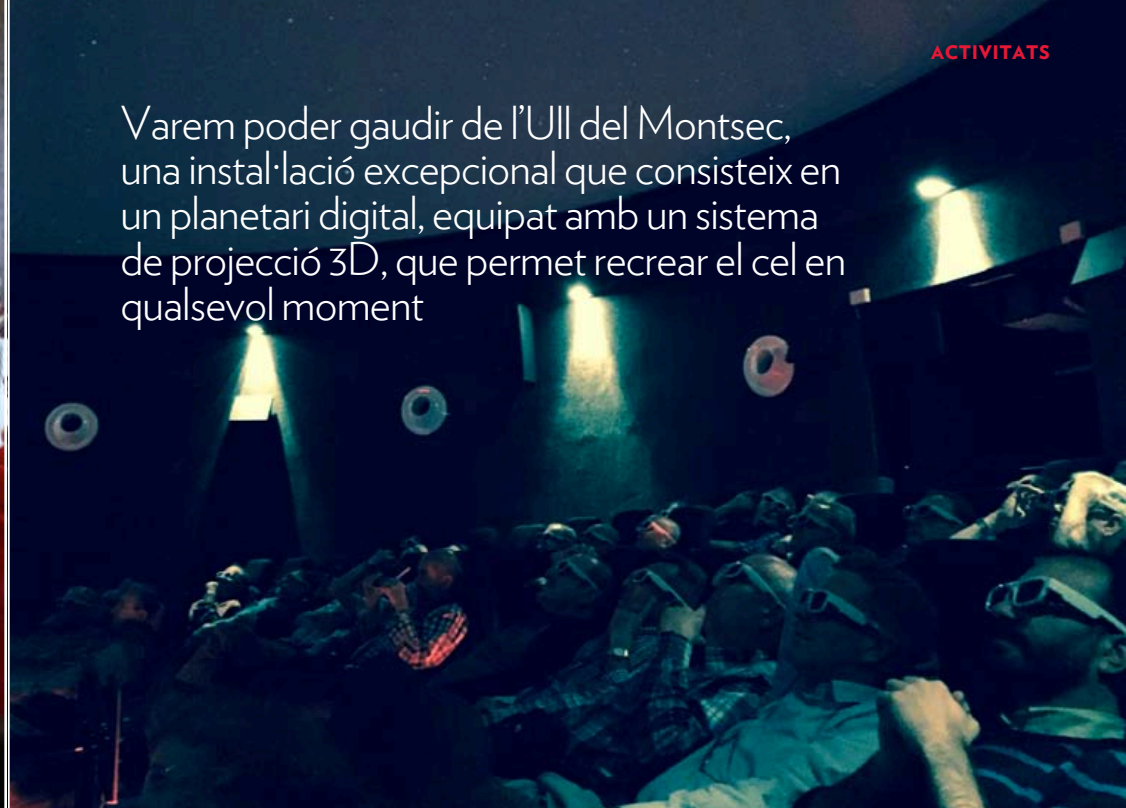

Ens anem endinsant a la Vall d'Àger, fins arribar a la petita població, que dona el nom a la Vall

Varem poder gaudir de l'Ull del Montsec, una instal·lació excepcional que consisteix en un planetari digital, equipat amb un sistema de projecció 3D, que permet recrear el cel en qualsevol moment

15 DE MAIG

CATALUNYA NORD

Després de la excursió anual de la Lira ens trobem de nou a l'endemà a les 6,15 en el punt de sortida habitual. Com podeu imaginar mig morts de son per lo tard que varem tornar el dia abans.

Arrenca l'autocar en direcció a la Catalunya Nord convidats per la Federació de Cors d'en Clavé de la Catalunya Nord, concretament al poble de Arles Sur Tech, en homenatge davant el bust d'en Josep Anselm Clavé.

Així que varem arribar, iniciàrem el concert per part de la Lira, amb les peces "El pom de flors" i "Les Flors de Maig". Després es van afegir els altres dos cors locals, per cantar conjuntament "El Cant de la senyera" i "Els segadors".

Tot seguit vingueren els parlaments i una "breu" biografia de la figura d'en Clavé. En dos idiomes, el francès i el català.

Un vi d'honor...i cadascú per la seva, passejant pel poble, esperant l'hora de dinar.

Convidats per la Federació de Cors d'en Clavé de la Catalunya Nord, concretament al poble de Arles Sur Tech, en homenatge davant el bust d'en Josep Anselm Clavé

El dinar tingué lloc a un Pavelló poliesportiu, per cert molt gran i ben aprofitat. Amanida, mandonguilles amb monges, una tarta i cafè. Ah i vi i aigua.

En el mateix Pavelló hi havia muntat un bon escenari i poc després de païr el dinar, començàrem el nostre concert. Pensem que malgrat la absència d'alguns cantaires, per causes diverses i comprensibles, el concert va anar força bé. Almenys ho semblava per forts i llargs aplaudiments que ens varen fer. Fins i tot es va sentir allò tan clàssic en els concerts...Otra, Otra, Otra.

Doncs en varem cantar "otra", "Som catalans" fortament aplaudits i acompanyats pel públic.

L'esclat final va ser "El Cant de la Senyera" i "Els segadors" cantant conjuntament per Chorale Cor Josep Anselm CLAVÉ i la Chorale Sang&Or i tot el públic dempeus.

Un cop acabat el nostre concert varem escoltar tres o quatre cançons dels altres cors i tot seguit varem marxar doncs, hi havia algun membre que tenia compromisos.

Hi ha dos fets que vull ressaltar d'aquesta sortida. L'un és durant el dinar. Mentre dinàvem vaig observar que la col·locació dels cantaires a les taules era completament diferent del dia abans en l'excursió. És un fet que em va fer pensar. És bo que així sigui. Un dinar és una bona ocasió per conèixer millor els

teus companys. Aprens moltes coses dels altres que desconeixíem i els altres , el mateix de nosaltres . Potser és una tonteria però jo ho vaig veure així.

L'altre fer que vull destacar és que tinc la impressió , corroborada amb algú més que ho vam comentar, és que teníem la convicció de que no va ser un concert més sinó que potser a més de cantar...
VAREM FER PAÍS.

El crit de VISCA CATALUNYA que varem sentir potser és un granet més de sorra del gran projecte en que estem tots o quasi tots implicats.

Aquest va ser almenys el meu sentiment. ■ Text: **Josep Ma. Canas**

12 DE JUNY

CENTENARI DE LA CORAL DE LLIÇÀ DE MUNT

Amb motiu del Centenari del Cor Claverià l'Aliança de Lliçà de Munt, aquest 12 de Juny, vam visitar la població per participar, junt amb altres Corals, en la celebració dels actes, que s'havien organitzat amb el suport de l'Ajuntament de la població i de la Federació de Cors de Clavé.

Lliçà de Munt és una població d'uns 15.000 habitants, que pertany a la Comarca del Vallès Oriental, i ubicada a la Vall del Tenes.

A les vuit del matí, sortíem de Sant Cugat, i en poc més de mitja hora, arribarem a Lliçà, i davant de l'Ajuntament, on hi ha instal·lat el bust d'Anselm Clavé, vam estar (junt a les demés entitats convidades), rebuts per les autoritats i tot seguit vam interpretar Salut als Cantors d'Ambrois Thomas, i que va servir de tret de sortida per a la celebració de la diada.

A continuació, totes les entitats, a manera d'una cercavila, vam desfilar cap el bosc del Parc de Tenes, on estava programat un esmorzar de germanor.

Al vol de les onze, totes les entitats convidades, vam pujar a l'escenari amb

Rebuts per les autoritats vam interpretar Salut als Cantors d'Ambrois Thomas, i que va servir de tret de sortida per a la celebració de la diada

els respectius estendards, per retre homenatge al Cor amfitrió, i posteriorment, el President de la Federació, Sr Josep Cruells, va adreçar unes paraules d'agraïment atots els Cors participants i de felicitació al Cor homenatjat pel Centenari i el seu compromís amb el Cant Claverià.

En el Concert hi vam participar cinc de les dotze entitats convidades i La Lira va interpretar cinc peces del nostre repertori habitual.

Al vol de migdia, vam tornar cap a casa pensant que havia estat una sortida on a més a més d'acompanyar a una Coral amiga, ens havia servit per estrènyer els lligams en el món de la música. ■

Vam desfilar cap el bosc del Parc del Tenes, on estava programat un esmorzar de germanor

29 DE JUNY

CONCERT DE FESTA MAJOR

Amb la Cobla Sant Jordi Ciutat de Barcelona

La festa s'entén per aquell moment en que deixem de banda el fet quotidià i trenquem amb el que ens regeix normalment, la Festa Major és aquell període en que tot poble s'esvaeix del tràfec de l'any, s'atura per uns dies i gaudeix de l'oci i la cultura en el seu màxim exponent. Com no pot ser menys, la Lira participa cada any d'aquest esdeveniment i per tal de fer-lo únic i peculiar cada any s'embarca en un projecte nou que es treballa expressament per a la Festa Major.

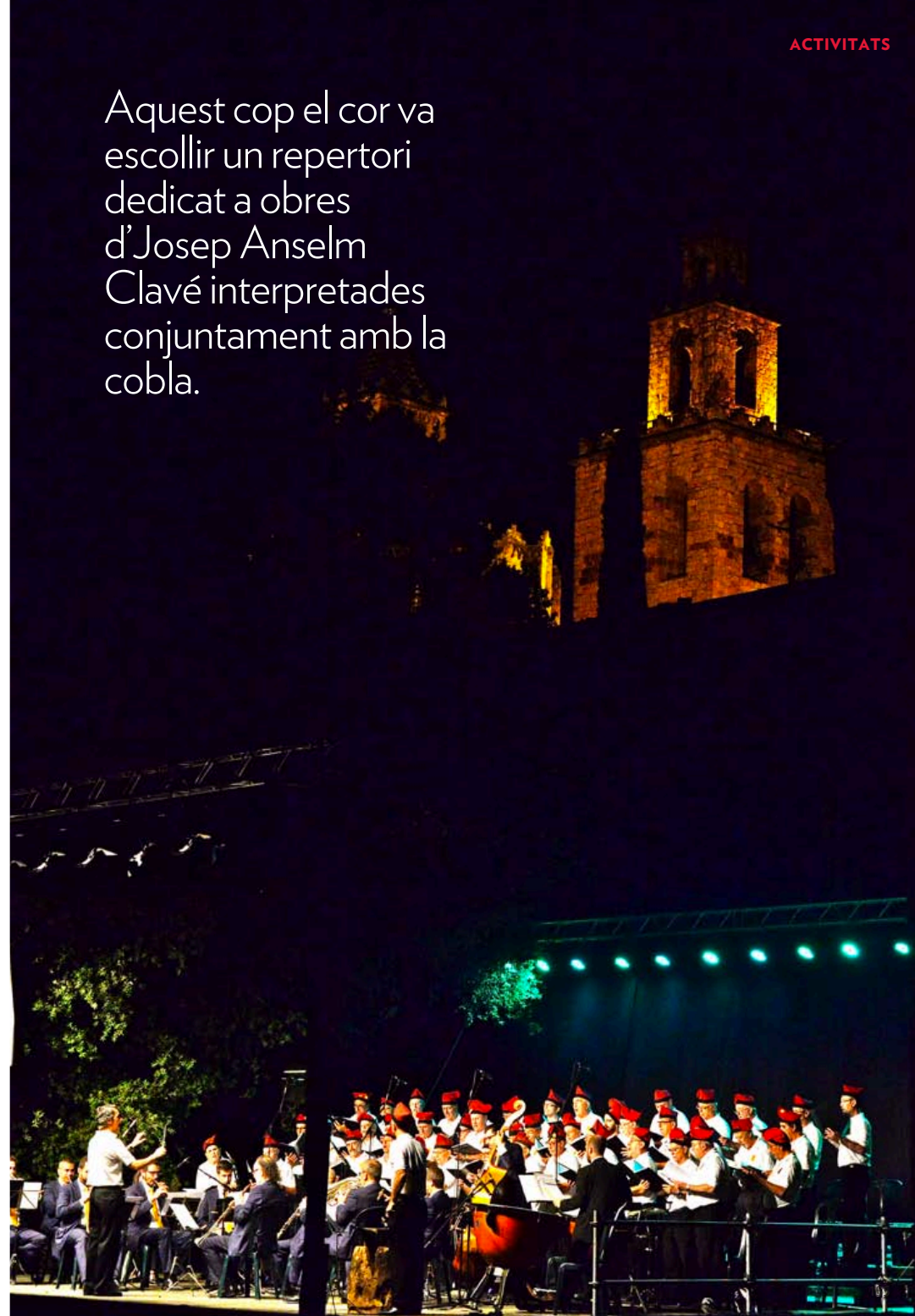
Aquest any vam tornar a treballar al costat de la Cobla Sant Jordi Ciutat de Barcelona, una de les més importants del país i que ha treballat al costat de prestigiosos artistes. Una cobla que està en constant evolució i trencament amb nous espectacles i noves propostes, però que també treballa i manté les músiques de referència del món de la cobla i la música tradicional.

Aquest cop el cor va escollir un repertori dedicat a obres d'Josep Anselm Clavé interpretades conjuntament amb la cobla. Un repertori que parteix dels orígens del nostre moviment coral i que reivindica l'essència del que som i d'on venim, del somni Claverià d'apropar la música i la cultura a les classes populars tot reivindicant la vessant social i treballadora del poble i tal i com mostren "La maquinista" o "els pescadors" i fer un cant a la natura i l'amor com podrien ser "lo pom de flors" o "les flors de maig". Unes peces creades fa 150 anys i que gràcies a la força de la Cobla i el compromís del Cor van sonar com potser mai ho havien fet, amb música de cobla.

Vam obrir el concert amb l'obra "Salut als cantors" d'Ambroise Thomas, després van seguir A Montserrat, Lo Pom de Flors, Les flors de maig, Los pescadors, La font del roure, la maquinista de Josep Anselm Clavé i per acabar un dels nostres hits, "Girona m'enamora" de Ricard Viladesau i una emocionant "Santa Espina" d'Enric Morera que va posar el punt i final al un concert tant especial i, qui sap, potser històric. ■

Aquest any vam tornar a treballar al costat de la Cobla Sant Jordi Ciutat de Barcelona, una de les més importants del país i que ha treballat al costat de prestigiosos artistes

Aquest cop el cor va escollir un repertori dedicat a obres d'Josep Anselm Clavé interpretades conjuntament amb la cobla.

Un repertori que parteix dels orígens del nostre moviment coral i que reivindica l'essència del que som i d'on venim, del somni Claverià d'apropar la música i la cultura a les classes populars

Aplaudiments entusiastes d'un públic realment corprès per una realitat que sobrepassa estrictament l'àmbit íntim per assolir una qualitat que uneix estil i essència, esforç i vocació, ser i estar, és a dir: "Som i serem!!".

Escenari

MÚSICA_TEATRE_DANSA_ESPECTACLES_CONCERTS_

77

La crítica de música

PER EDUARD JENER

La bondat senzilla

El títol d'aquesta crítica té dos vessants: bondat, de cosa ben feta, i senzillesa de fer-ho amb autenticitat. Una realitat viscuda profundament amb l'afany de transcendir, és a dir, l'encarnació exacta del sentit que li donava Clavé, on el nivell musical s'alimenta també de la vocació de col·lectiu i de poble. El Cor La Lira ha evolucionat en positiu en els darrers 6 anys de manera evident amb els components de sempre i una mica de rejuveniment que encoratgem a seguir. Es tracta d'augmentar el repertori i experimentar com, en aquest cas actuant amb cobla, que no és precisament fàcil, sense deixar de créixer en la qualitat i nivell. L'esforç, el coneixement musical i el tarannà del mestre Eloi Jover són fonamentals en aquest resultat. En aquesta ocasió un programa compartit amb la Cobla Sant Jordi que va encetar sola amb "Llicorella" de l'incomparable Garreta i que es va configurar amb base a 6 peces de Clavé, iniciada amb "La font del roure" i "A Montserrat", emotiva "Les flors de maig", impactant "La maquinista" (amb la convicció que pocs pobles poden sentir com a seva una peça que exalta el treball com ho fa

+info

Concert de Festa Major. La Lira a Josep Anselm Clavé. Amb la Cobla Sant Jordi Ciutat de Barcelona. Direcció: Eloi Jover. Música: Josep Anselm Clavé, Juli Garreta, Ambroise Thomas, Eduard Toldrà i Ricard Viladesau. Lloc i dia: Plaça de l'Om. 29/06/2016

aquí), extraordinàries versions "Els pescadors" i "Lo pom de flors". També va sonar una excel·lent "Salut als cantors" de Thomas. La cobla interpreta amb gran estil "Sol ixent" del Toldrà més arrelat a la terra i tanquem amb dues peces del gran i, a vegades oblidat Ricard Viladesau. "Alt Empordà" per la cobla sola i "Girona m'enamora" que semblava dedicada a l'actual president de la Generalitat. Aplaudiments entusiastes d'un públic realment corprès per una realitat que sobrepassa estrictament l'àmbit íntim per assolir una qualitat que uneix estil i essència, esforç i vocació, ser i estar, és a dir: "Som i serem!!".

HAIDY BLANCH

7 DE JULIOL ASSAMBLEA

El dia 7 de juliol a les 21h 20m, es celebrà a la Casa de Cultura l'Assemblea anual reglamentaria de la Societat Coral La Lira, presidida pel president Josep Garrell, assistit pel vicepresident Antoni Gómez, i Sergi Jimenez i Josep Gonzalez, pels assumptes econòmics i de secretaria.

Molt a desgrat seu el Director, Eloi Jover, va excusar la seva presència.

Val a dir, que l'Assemblea es constitueix per normativa legal, puix el President ja ens va informant dels projectes i efemèrides de la Coral, i per tant des d'un punt de vista operatiu, i de informació no caldria. Tot i així desperta prou interès, i hi ha una molt bona assistència, estimulada pel pisolabis posterior.

Com sempre es va fer un repàs de les activitats de l'any anterior, i l'Eloi es va dirigir a l'assemblea mitjançant un escrit llegit públicament, comentant la bona marxa de la Coral des del punt de vista tècnic.

En Sergi Jimenez va fer un resum abreujat de l'estat de comptes fins el 31 de desembre i l'estat actual de la tresoreria.

Es va anunciar el calendari previst d'actuacions, amb les modificacions i adaptacions que siguin precisos.

Es va agrair la tasca de Antoni Gomez i de Benet Dinares fent-los-hi obsequi de sengles aquarel·les d'en Joani López aquarellista cantaire, dedicant-los-hi així

mateix un vers i una cançó al·lusiva:

MERDA D'EXCURSIÓ
Ja toca fer el numeret,
doncs ve la Pasqua Granada,
d'una excursió dissenyada
Per l'Antoni i el Benet

Sorpresa fenomenal:
Cap el nord o a l'Oest?
Amb jersei o calçotets?
Serà gastro o cultural?

La Junta ha proposat
Reconèixer aquesta glòria
Amb una obra meritòria
D'un pintor de Sant Cugat

Us fem aquesta menció
Després de tantes molèsties
I de pensar com a besties
Per la "Merda d'excursió".

Sou cantaires de debò
No dimitiu, per favor,
Ho reconeixem de cor
Cantant-vos una cançó:

Nous paisatges, bones cantines,
Companyonia i bon humor
cançonetes i moltes risses
i es una merda d'excursió

En el torn de precís i preguntes hi va haver diverses intervencions, crítiques però positives que varen ser recollides pel vicepresident per debatre-les a la Junta i prendre les decisions oportunes. En acabat es va oferir un pisolabis de germanor, amb gran intercanvi d'opinions. ■

25 DE SETEMBRE

CONCERT DE LA MERCÈ

Enguany s'ha celebrat que fa 65 anys que els Cors de Clavé, varen participar per primera vegada a les Festes de La Mercè, en un acte al Poble Espanyol de Barcelona, amb la participació de 70 Corals, que conjuntament van cantar:

La Dansa de l'Amor de Voltes Vinyes

L'Empordà d'Enric Morera

És per recordar aquesta efemèride, que la Coral Tianenca de Tiana i la Societat Coral La Lira de Sant Cugat, hem estat convidats a fer el Concert de la Festa, a la Plaça de la Catedral.

En un acte organitzat per la Federació de Cors de Clavé, amb el suport de l'Ajuntament de Barcelona, i la Generalitat de Catalunya, presentat per Blanca Garrell i amb la presència d'unes dues mil persones, varem fer un recorregut per les cançons que més vegades s'han interpretat a la Mercè al llarg de 65 anys:

Des de **L'Empordà** d'Enric Morera, **Salut als Cantors**, d'Abroise Thomas, **La Balanguera** de J.Alcover i **Girona m'enamora** d'Albert Viladesau entre d'altres - interpretada per la Coral Tianenca- a **La font del Roure** d'Anselm Clavé, **Lo pom de flors** del mateix autor, **A La Lira** de X. Azqueta i **Per tu**

Un acte organitzat per la Federació de Cors de Clavé, amb el suport de l'Ajuntament de Barcelona, i la Generalitat de Catalunya

ploro de Pep Ventura, etc. etc.

Les dues Corals van ser capaces de fer vibrar la gent, que omplia la plaça de gom a gom.

La Coral Tianenca fou dirigida per Elionor Comas i nosaltres portats com sempre per la ma del nostre mestre Eloi Jover i acompanyats per en Diego Lahuerta a l'acordió.

La Societat Coral La Lira, fora de programa, va acabar cantant l'Himne **Som Catalans** que va fer posar dempeus a tota la plaça.

Per cloure l'acte les dues Corals van cantar **Els Segadors** acompanyats pel públic assistent. ■

Les dues Corals van ser capaces de fer vibrar la gent, que omplia la plaça de gom a gom

Per cloure l'acte les dues
Corals van cantar Els Segadors
acompanyats per tothom

9 D'OCTUBRE

PETIT CONCERT AL CLAUSTRE ERASMUS

Aquest 9 d'octubre un grup d'estudiants d'Erasmus van visitar la nostra Ciutat i varen expressar el desig de conèixer activitats relacionades amb la Cultura popular del nostre País. La regidoria de Cultura va demanar a La Lira un petit tast de les nostres cançons que vam interpretar amb molt de gust.

El petit Concert el varem realitzar a l'entrada del claustre a les 19h, interpretant les quatre peces més representatives del nostre repertori, i, si fem cas de les felicitacions, creiem que va ser molt del grat d'aquest grup tan interessat per la Cultura catalana. Seguim fent camí. ■

Un grup d'estudiants
d'Erasmus van visitar
la nostra Ciutat i varen
expressar el desig de
conèixer activitats
relacionades amb la
Cultura popular del
nostre País

12 DE JUNY

ASSAIG OBERT

El dia 10 de desembre va ser el escollit per celebrar el ja tradicional assaig a portes obertes per a tots els nostres familiars, amics i acompanyants que ens segueixen a totes les nostres actuacions.

L'acte va començar de la ma del nostre mestre Eloi Jover. La peça escollida per fer l'assaig va ser un vals-jota que estrenarem per les Caramelles.

Evidentment es va poder comprovar que encara no la dominàvem massa.

Per a que l'audiència no se'n emportés una desil·lusió varem acabar amb el "Va pensiero" de Nabucco i el "cor dels vells pelegrins" de Tannhäuser.

Un cop acabat i quan ens disposàvem a atacar totes les viandes, dolços, pastissos i begudes que entre tots van portar, el nos-

Tot plegat va ser una festa molt alegre i simpàtica per celebrar el Nadal i un Bon Any 2017

tre company i amic Josep Manel Gomez, el "Pitu", per sorpresa, ens va obsequiar amb una petita demostració de les seves capacitats amb un parell o tres cançons.

Tot plegat va ser una festa molt alegre i simpàtica per celebrar el Nadal i un Bon Any 2017. ■

ANECDOTARI

12 DE GENER

Enterrament d'en **Tomàs Grau** Garriga pare i avi dels companys Ramon Grau i Xavi Grau Troyano. Varem cantar a les exèquies Jovenivola i El Virolai

19 DE GENER

Enterrament de na **Montserrat**, esposa del company Jaume Pahissa. Varem cantar al Monestir: Jovenivola i El Virolai.

24 DE FEBRER

A la Junta extraordinària de la Societat Coral La Lira, es va anomenar presidents d'Honor els coristes **Miquel Garrell i Jaume Pahissa**.

28 DE FEBRER

En **Josep Garrell i Josep González** en qualitat de President i Secretari de La Lira, varen assistir a l'Assemblea General de la Federació de Cors de Clavé, que se celebrà a Llissà de Vall.

3 DE MARÇ

La Ciutat italiana d'**Alba**, representada per membres del seu consistori, va participar a l'Aplec de Sant Medir. A la recepció oficial Municipal, els varem lliurar la memòria on es recull la visita de La Lira a la seva Ciutat.

2 DE JULIOL

La Lira va estar present a la signatura oficial del concert d'agermanament entre la nostra ciutat i la població extremeña de **La Haba**. Vam participar amb un petit recital.

5 DE SETEMBRE

Reprenem els assaigs amb una cara nova i jove: **Enric Sagredo** de 18 anys i net de Pasqual d'Ossó.

18 DE SETEMBRE

Tino Rubio fotògraf i col·laborador de La Lira, va exposar al Club muntanyenc una col·lecció de fotografies de diferents poblacions pirinenques

2 D'OCTUBRE

Un nodrit grup de cantaires de La Lira encapçalats pel President i el Mestre, va assistir al Teatre Nacional de Catalunya a la interpretació de **l'Aplec del Remei** de Josep Anselm Clavé

1 DE NOVEMBRE

En el comiat de **Charo Gonzalez**, esposa del company Pere Miralles La Lira va interpretar El Virolai a petició de la família

7 DE NOVEMBRE

La Lira en ple vam estar en el comiat del cantaire i ex-secretari de La Lira **Josep Grau Casanovas** (Bar Moka)

13 DE NOVEMBRE

En una església plena a vessar varem acomiadar a l'amic i ex-cantaire **Toni Sabater**

28 DE NOVEMBRE

En un Ple extraordinari del Consistori Municipal, ens va ser concedida per unanimitat dels Regidors la **medalla d'Honor de la Ciutat** en reconeixement a la nostra trajectòria. Va ser compartida amb altres tres Entitats.

HISTÒRIA DE LA LIRA

FA 50 ANYS...

A 1966 el desenvolupament de la vida del Cor, va ser bastant rutinari. Si calgués destacar algun fet, seria la magnífica excursió de tres dies que varem fer a Osca, Castell de Javier, on varem sopar i dormir, a Pamplona (Iruña), San Sebastià Irún i Fuenterrabia (Ondarribia), i de segur que molts de nosaltres, que llavors teníem entre 18 i 20 anys, no oblidarem. De tornada varem dinar a Saragossa. Ho recordeu?.... ■

▲ **Joan Fonellosa, Àngel Garrell, Miquel Garrell, Ciscu Ribas, Josep Sala, Pep Codó, Josep Garrell i H. Miró**

LA LIRA

Eloi Jover
(mestre)

TENORS

Joan Artigas

Pepitu Gómez
Rivas

Josep Andreu

Andreu Garrell

Eugeni Auladell

Francesc Planells

Gumersindo
Pascual

Vicenç Oteros

Joan Troyano

Francesc
Campmany

Josep Sala

Jurek Podlewski

Jordi Solé

Rafael Grau

TENORS SEGONS

Eduard Broll

Felip Pavon

Lluís Pérez

Pep Gonzàlez

Eduard Solé

Pepe Pros

Jaume Pahisa

Miquel Garrell

Andreu Riba

Francesc Civit

Sergi Jiménez

Paco Calero

Francesc Tortosa

Pere Royo

Diego Lahuerta
(acordió)

Artur Regada
(contrabaix)

NÚMERO DE
CANTAIRES:
55

CANTAIRE MÉS ANTIC:
Miquel Garrell
Jaume Pahisa

CANTAIRE MÉS GRAN:
Jaume Pahisa (94 anys)

CANTAIRE MÉS NOU:
Enric Sagredo d'Ossó

CANTAIRE MÉS JOVE:
Enric Sagredo d'Ossó (18 anys)

BARÍTONS

Josep Castellví

Ferran Pomairol

Jordi Farrés

Alfons Miñarro

Antoni Gómez

Pere Miralles

Xavier Grau

Francesc Llamas

Pere Vilarasau
(Fill)

Josep Colomer

Pere Vilarasau

Quim Pla

Francesc Rueda

Enric Sagredo
d'Ossó

BAIXOS

Joan Casajuana

Jordi Franquesa

Benet Dinarès

Manel Moreno

Rafa Reyes

Ramon Grau

Pasqual d'Ossó

Josep Garrell

Joan López

Josep M. Canas

Jaume Jané

Jaume Bozzo
(Director Adjunt)

Pere Pau
Balanya

Jordi Roca
(fotògraf oficial)

Joaquim
Villaronga
(serveis especials)

RELACIÓ DE CANÇONS CANTADES L'ANY 2016

A la Lira
A Montserrat
Cala Montgo
Cançó de primavera
Cant del Poble
Cant festiu
Cobles Marineres del secà
Damunt la sorra daurada
Dansa de l'Amor
Empordà
Esperant un mariner
Flors de Maig, les
Flors del Vallès
Font del Roure
Girona m'enamora
Goig de Pasqua
Havanera del Vallès
Jorn de Pasqua
Juvenívola
Llevantina
Llop de mar
Maquinista
Mare Cantora
Mare vull ser pescador
Maria de les trenes
Meu avi
Noies de la Torrassa
Nostres cançons
Ous pollastres i gallines
Per tu ploro
Pescadors
Pom de Flors
Record de Calella
Saltiró de la Cardina
Salut als cantors
Sanctus
Santa Espina
Segadors
Som a Pasqua Florida
Som catalans
Tannhäuser
Va pensiero

LES MÉS CANTADES

1
OUS
POLLASTRES... (17)

2
DANSA DE
L'AMOR (11)

3
A LA LIRA
(10)

161
CANÇONS
CANTADES

13
CONCERTS
REALITZATS

AGRAÏMENTS ALS COL·LABORADORS:

Des del 1882 la Societat Coral La Lira treballa per difondre el cant coral del nostre país, especialment del cant coral Claverià, que el nostre estimat Josep Anselm Clavé va començar a donar a conèixer allà el 1850, i cinc que vam emprendre el projecte de recollir en aquesta memòria el treball de tot l'any amb la idea d'escriure el possible llibre del demà amb petits fascicles.

Aquest any, com podeu veure, ha estat com els darrers, molt intens, i esperem que amb la vostra inestimable ajuda, la de familiars, amics, col·laboradors, i institucions podem seguir donant a conèixer la nostra estimada Lira per tot arreu.

AGRAÏM LA COL·LABORACIÓ DE:

FOAP
CAL CABALLU
PASTISSERIA SÀBAT
XARCUTERIA CRISTÒBAL
PASTISSERIA LA LIONESA

OBRA DE PORTADA
Carles Vergés

REDACCIÓ
Pasqual d'Ossó i Matheu i Joan López Manzanares

COORDINACIÓ I RECERCA
Joan López Manzanares

DISSENY I MAQUETACIÓ
Xavier Grau Troyano

DOCUMENTACIÓ I DADES
Jordi Farrés i Josep Garrell

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA
Tino Rubio, TOT Sant Cugat,
Jordi Roca, Andreu Garrell i La Lira

IMPRESSIÓ
Printcolor

www.lalirasantcugat.cat
corallalira@gmail.com

AGRAÏM TAMBÉ:

Joaquim Villaronga per
l'aportació de documentació
a l'arxiu de La Lira.

I a Andreu Garrell per la
confecció del Calendari

www.lalirasantcugat.cat

amb la col·laboració especial de:

**CATALANA OCCIDENT
GELATERIA PROS
TOT SANT CUGAT**

Federació de Cors de Clavé

Ajuntament
de Sant Cugat

